

Vores mission i den “tektoniske proces”, der rammer hele planeten

Den 27. februar 2023 (EIRNS) – Ruslands udenrigsminister Sergey Lavrov mødtes mandag den 27. februar med lederne af udenrigsministeriets afdelinger i Ruslands regioner, og han rapporterede til dem, at der er en “geopolitisk tektonisk proces” i gang på verdensplan, hvor omkring 20 nationer har udtrykt interesse for at slutte sig til BRICS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO). Dette er ikke blot et spørgsmål om organisatorisk tilhørsforhold, bemærkede Lavrov, men et globalt oprør mod kolonial udplyndring og den unipolære “regelbaserede orden”:

“De lande, der føler sig uafhængige og lader sig lede af nationale interesser frem for af andres luner, tolker den igangværende udvikling som en geopolitisk tektonisk proces, hvilket i realiteten tilskynder dem til at alliere sig med de lande, som de betragter som deres ligesindede partnere. I den henseende har vi et vidtstrakt potentiale for interaktion med vores kollegaer.” Lavrov tilføjede, at “vi nu omtaler [disse lande] som den Globale Majoritet ... [som] omfatter giganter som Kina og Indien og flere af vores andre internationale partnere.”

(https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1855657/)

Ugen med anti-krigsdemonstrationer i USA og Europa, der indledtes i Washington den 19. februar og fortsatte helt frem til luftbasen Ramstein i Tyskland den 26. februar, udgør en særlig afspejling af den nævnte globale proces. Antallet af deltagere var større eller mindre, afhængigt af stedet, men det der kendetegnede samtlige demonstrationer, er den åbenhed, som det store flertal af deltagerne udviste i forhold til at overveje idéer, som de ikke tidligere var villige til at

overveje. Der var en følelse i luften, som var vanskelig at beskrive, og som mange deltagere omtalte, og som de ofte tilskrev det nye ved at "venstre" og "højre" forenede sig om et fælles mål om at stoppe atomkrig.

Men hvad der er undervejs udgør mere end dette. Folk er i stigende grad klar over, at krisen er langt værre end hvad de tidligere havde forestillet sig, og at de har brug for nye idéer, nye løsninger og nye tilgange, hvis en katastrofe skal undgås.

Derfor lyttede folk til Lyndon LaRouches repræsentanter – fra Washington til Ramstein – på en måde, som de selv fandt overvældende.

Det, der driver denne "tektoniske proces" over hele planeten, er sammenbrudskrisen i hele det transatlantiske økonomiske system, og det er løsningen på dette underliggende forhold, som er LaRouches afgørende og enestående rolle.

Se på de vestlige finanscentre. Markederne er trængt ind i en "dødszone", ifølge en topanalytiker for Morgan Stanley, en af de "fire store investeringsbanker" (JPMorgan Chase, Goldman Sachs, Citigroup og Morgan Stanley). Siden oktober har der været et "spekulationsvanvid", rapporterede han, baseret på den satsning, at den amerikanske centralbank snart ville afslutte den "kvantitative stramning" og igen oversvømme markederne med gratis kontanter. Men Fed fortsætter med at hæve renterne.

Se på udviklingssektoren. Stigende renter forårsager langt større skade der, da de betyder fallitter og økonomisk og socialt sammenbrud for mange lande. Argentinas centralbankrente er mere end fordoblet på et år og ligger nu på 75 %; inflationen er ude af kontrol med 99 %. Nigerias rentesats er steget med over 50 % på et år og ligger nu på 17,5 %, mens inflationen er på 22 %. Iran har indført en stabil rentesats på 18 %, men sanktioner og finansiel

krigsførelse har været med til at udløse en inflation på 53 %, og massiv kapitalflugt er blevet igangsat. Værdien af valutaen rial er faldet fra 32.000 for en dollar i 2015 til 600.000 for en dollar i dag – en devaluering på 95 %.

Europa er ikke meget bedre. Ifølge en nylig undersøgelse fra Bloomberg vil energikrisen koste Tyskland 1 billion dollars i 2030 – som følge af afbrydelsen af billig russisk naturgas og den vanvittige energi-“omstillingspolitik” med afskaffelse af atomkraft og kul. For at nå deres mål skal de installere solpaneler, svarende til 54 fodboldbaner hver dag, og bygge 27 vindmølleparker på land og 4 havvindmølleparker til havs om ugen!

Syrien er et eksempel på, hvordan dette system har omdannet en hel nation til en slagmark. Efter 12 års krigsførelse og sanktioner, der drev 90 % af befolkningen ud i fattigdom, opretholder USA sine kriminelle Caesar-sanktioner, selv efter at jordskælvene har hærget Syrien og Tyrkiet. Den administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, besøgte Tyrkiet og beskrev situationen i begge lande: “Der er kun én måde at beskrive det jeg så i dag: apokalyptisk.” Han opfordrede indtrængende til, at fødevarerleverancer til Syrien skal foregå “ad alle veje – uden nogen begrænsninger”.

Vi støtter Beasleys opfordring, men der er behov for mere end det. Caesar-sanktionerne må straks ophæves; de amerikanske tropper skal omgående trækkes ud af landet, som krævet i en resolution fra Repræsentanternes Hus, der blev fremlagt af det amerikanske kongresmedlem Matt Gaetz (R-FL) den 22. februar; og de amerikanske besættelsesstyrkers ulovlige tyveri af syrisk olie og korn skal bringes til ophør nu.

Mere generelt må den voksende krigsmodstand, der er begyndt at gøre sig gældende i Vesten, omdefinere sin egen mission. Som Helga Zepp-LaRouche formulerede det kortfattet i sidste uge: “Det er ikke godt nok bare at være imod krigen. Det store

spørgsmål er: Hvordan kan vi som menneskelig art skabe en orden, der muliggør samarbejde og sameksistens mellem alle nationer på denne planet, til gavn for alle?”

Zepp-LaRouche insisterer på risikoen for omfattende finanskrise i 2023 i debat på CGTN

Den 8. januar 2023 (EIRNS) – CGTN's "Road to Recovery" sendte i dag et program om at åbne Kinas økonomi og dets internationale handel, især dets forbindelse med Europa, efterhånden som Kina bevæger sig ud af deres "Nul Covid"-program. Det første af to spørgsmål, der blev stillet til "grundlæggeren og præsidenten for Schiller Instituttet", Helga Zepp-LaRouche, vedrørte emnet om Kinas forsyningskæde, og hun benyttede lejligheden til at fokusere diskussionen på den klare og aktuelle fare for et omfattende finansielt sammenbrud i 2023.

Zepp-LaRouche forklarede (kl. 21:53), at de tidligere deltageres kommentarer generelt havde været optimistiske med hensyn til indeværende år, men hun vurderede, at tænkende mennesker skulle være mere agtpågivende. Europa og USA har problemer med deres centralbanker, og det problem, der kommer til udtryk i omvæltningerne fra krypto-valutaerne, udgør blot begyndelsen. Centralbankerne er fastlåst i en skruestik: højere renter øger konkurserne, men flere kvantitative lempelser giver mere inflation. En stor finanskrise, meget større end 2008, vil indtræffe – selv om det er vanskeligt at

forudsige det nøjagtige tidspunkt. Lande, der prioriterer den fysiske økonomi, vil være i en bedre forfatning og meget bedre beskyttet mod finansielt kaos. Der er imidlertid ingen tegn i "Vesten" på, at de vil afvikle deres kasinoøkonomi.

Det andet spørgsmål, som Zepp-LaRouche svarede på, drejede sig om regeringens rolle i en krisetid (38:18). I krisetider er regeringens foranstaltninger naturligvis af afgørende betydning. Så Kina har en fordel i en sådan situation. Men som sagt vil de lande, der nu forbereder sig på et finansielt sammenbrud, være bedre rustet. På nuværende tidspunkt vil vi have en depression i Europa. Vi har en enorm energikrise. Hvis den tyske økonomi får alvorlige problemer, vil hele Europa blive berørt. Det er bedre at forberede sig på en krise end at have et optimistisk synspunkt og derefter blive overrasket. Den Eurasiske økonomiske Union (EAEU) og nogle andre lande i det Globale Syd bevæger sig i en mere realistisk retning. Jo hurtigere Europa følger denne tilgang, jo bedre vil det gå for dem.

Især professor John Gong tilsluttede sig Zepp-LaRouches fremhævelse af, at en større krise er sandsynlig i Europa, idet han påpegede, at det europæiske marked er i store vanskeligheder. "Jeg er helt enig med Helga om dette punkt." Han tilsluttede sig også sent i udsendelsen Zepp-LaRouches opfattelse af, at det er meget bedre at forberede sig på en alvorlig krise end at blive overrasket af en krise.

Link til udsendelsen:

(<https://news.cgtn.com/news/2023-01-07/Watch-China-s-optimized-COVID-19-measures-and-2023-growth-prospects-1goIay1ReSc/index.html>)

De vestlige økonomier synker ind i malstrømmen, nægter redningskrans fra samarbejde med Kina og Rusland

Den 28. dec. 2022 (EIRNS) – Strategisk dumhed har sine konsekvenser. Ved ubarmhjertigt at presse på for et opgør med Rusland om NATO's udvidelse i Ukraine og med Kina om Taiwans uafhængighed, afkobler det finansielle etablissement, der holder tøjlerne i USA, Storbritannien og EU, Vesten fra dets eneste håb om langsigtet overlevelse: en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der kan overvinde den nuværende sammenbrudskrise i det transatlantiske finanssystem.

Den russiske regering forholder sig til den virkelighed, den står over for. Udenrigsminister Sergey Lavrov gav i går et omfattende interview til TASS, hvor han uden omsvøb udtalte: "Det er ganske enkelt en umulighed at føre en normal samtale med Bidens regering, som erklærer et strategisk nederlag for vores land som et af sine mål". Han tilføjede, at "EU's Bruxelles fulgte i USA's og NATO's fodspor for at udkæmpe en hybridkrig mod os", og at "der naturligvis ikke længere vil være 'business as usual' med sådanne modparter". Lavrov uddybede konklusionen: "Gudske lov er verden ikke kun Den Europæiske Union for os, og vi har adskillige venner og ligesindede nationer andre steder." (https://mid.ru/en/foreign_policy/news/1845618/)

Russerne lader pengene følge deres ord. Minister for naturressourcer og miljø, Alexander Kozlov, meddelte, at fremtidig efterforskning af naturgas hovedsageligt vil finde sted i landets østlige del for at fokusere på eksport til Kina

og andre asiatiske lande. "Der er ikke én, men flere rørledninger på vej i østlig retning", sagde han. Handelsminister Denis Manturov meddelte ligeledes, at Ruslands verdensomspændende metalproduktion og eksportkapacitet nu vil blive omdirigeret til Kina, Tyrkiet, Sydøstasien, Latinamerika og Afrika.

I mellemtiden er det eneste, der vokser i den transatlantiske sektor, finansspekulation, hvor de samlede finansielle aggregater på verdensplan – hvoraf 80 % er afledte væddemål, der er understøttet af nul reel økonomisk aktivitet – hurtigt nærmer sig 2 billiarder dollars. Dette kan umuligt betales tilbage, men for at holde denne finansielle boble i gang er den reelle fysiske økonomi i de sidste 50 år blevet plyndret til bristepunktet. Resultatet har, som Lyndon LaRouche advarede om i årtier, været et fald i den potentielle relative befolkningstæthed, med forudsigelige konsekvenser: krige, faldende levestandard, pandemier, ødelæggelse af narkotika og i sidste ende direkte befolkningsreduktion.

Se blot på USA i dag, hvor den gennemsnitlige forventede levealder er faldet på blot to år fra 78,8 år til 76,4 år. Et sådant sammenbrud er ikke sket i 100 år i dette land.

Som Lyndon LaRouche advarede for næsten 40 år siden i sit mesterværk fra juni 1983, "There Are No Limits to Growth" (Der er ingen grænser for vækst):

"På det tidspunkt, hvor samfundets potentielle relative befolkningstæthed falder til under den eksisterende befolknings befolkningstæthed, træder dommedagens fire ryttere ind. Hungersnød fremmer desperate stridigheder. Krig og blodige civile uroligheder forværrer hungersnødens vilkår. Den hungersnødrante befolkning bliver en kilde til sygdomme, der udvikler sig til epidemier og pandemier, som det var tilfældet i Europa i begyndelsen af det 14. århundrede. Nedbrydningen af landbruget og de hygiejnisk/sanitære institutioner fremmer udbrud af smitsomme sygdomme. Samfundet overvældes, kollapser

eller ændrer pludselig adfærd.”

Denne påkrævede drastiske ændring er ved at blive kortlagt af LaRouche-bevægelsen, der ledes af Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche. Som en del af Schiller Instituttets kampagne for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, har Zepp-LaRouche sammen med snesevis af andre politiske og sociale ledere fra hele verden rettet et åbent brev til pave Frans til støtte for dennes tilbud om, at Vatikanet skal fungere som mødested for forhandlinger mellem alle parter i Ukraine-konflikten uden nogen forhåndsbetingelser. I brevet hedder det bl.a:

“Vi har til hensigt at indkalde til et fjerde seminar for politiske og sociale ledere i verden, med henblik på at stoppe faren for atomkrig, i begyndelsen af 2023 for at fremme dette fremstød for fred og forhindre faren for atomkrig, og opfordrer en repræsentant fra Vatikanet til at deltage.”

Læs, rundsend og støt denne opfordring, og få andre til at gøre det samme.
<https://schillerinstitute.com/blog/2022/12/20/open-letter-to-pope-francis-from-political-and-social-leaders-support-call-for-immediate-peace-negotiations/>

Hvor længe vil Europa – og USA – fortsætte med at følge Londons selvmordspolitik?

Den 16. okt. 2022 (EIRNS) – I løbet af det forgangne årti er det lykkedes en kombination af britisk geopolitik og efterretningsnetværk at nedlægge fire ud af seks eksisterende

eller planlagte russiske gasrørledninger, som i dag kunne eksportere over 260 milliarder kubikmeter naturgas årligt til Europa. I stedet strømmer der nu mindre end 55 mia. m³, og det er hovedsageligt gennem TurkStream-rørledningen. Ruslands og Tyrkiets præsidenter mødtes i sidste uge og meddelte, at de havde til hensigt at bygge endnu en TurkStream-rørledning, der kan pumpe over 60 mia. m³ om året, hvilket vil fordoble den nuværende eksportkapacitet til Europa. Men vil Europa samarbejde om denne foranstaltning?

Europa står i øjeblikket over for en vinter med kulde og sult, mens priserne på den knappe energi fordobles eller tredobles for øjnene af folk, alt sammen som følge af den fra London ledede politik for finansiel spekulation, sanktioner og grøn middelalder. Folk i land efter land demonstrerer nu på gaderne i protest mod dette vanvid. Vil Europa omsider afstå fra at følge Londons afindustrialiserings- og selvmordspolitik?

Mon amerikanerne omsider vil sætte en stopper for det psykotiske atomare krigsspil, som et London-ledet Washington og NATO insisterer på at fremprovokere med Rusland og Kina? Vil vi imødekomme opfordringen til en ny international sikkerhedsarkitektur, som Sun Yeli, den kinesiske talsmand for Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 20. nationale kongres, der nu er i gang, i dag fremsatte: "Vi har aldrig troet på den såkaldte "Thukydid-fælde", og er imod logikken om at et stærkt land er tvunget til at efterstræbe overherredømme... Vi mener, at befolkningerne i Kina og USA har visdommen, mulighederne og evnerne til at finde en sådan måde at omgås hinanden på."

På Schiller Instituttets konference, "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism", den 15. oktober, formulerede Helga Zepp-LaRouche opgavens fokus for de overvejende unge deltagere på følgende måde:

"Vi er nu nået til det punkt, som [Lyndon] LaRouche forudsagde i 1971. En fortsættelse på den pengepolitiske vej fører nødvendigvis til en ny depression, en ny fascisme og en ny

verdenskrig, medmindre man etablerer en helt anden økonomisk verdensorden. Flertallet af verdens befolkninger er i gang med netop dette.”

Hun understregede, at vi er oppe imod “et internationalt oligarki, som har drevet denne civilisation til randen af atomar udslettelse”, men at “vi befinder os i den tidlige fase af en verdensrevolution, hvor den største del af verdens befolkning allerede er i gang med at opbygge et fuldstændigt nyt økonomisk system. Stadig større dele af befolkningen i Europa og USA gør oprør mod det bestående etablisements politik, som nedbryder det materielle eksistensgrundlag for de fleste mennesker.”

Zepp-LaRouche understregede: “Jeg tror, at én ting er indlysende: Hvis vi kan trække menneskeheden tilbage fra randen af afgrunden til termonuklear krig, vil det være de modige aktiviteter fra den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse, som vi er ved at opbygge, der vil indtage en vigtig rolle... Så lad os skabe en international bevægelse af verdensborgere, hvor I, de unge fra hele verden, går i spidsen for at være ambassadører for denne vision om en verden, som vil være oprigtigt medmenneskelig.”

Den, som guderne ville ødelægge, sendte de først til Harvard for at studere økonomi

Den 12. oktober 2022 (EIRNS) – I betragtning af at menneskeheden står på randen af en mulig tredje verdenskrig

med atomvåben – og at dette faktum nu er bredt anerkendt i alle kyndige kredse internationalt – er enhver person nu, om man vil det eller ej, en verdensborger, et medlem af den fælles menneskehed først og fremmest og før alle andre nationale eller lokale overvejelser. Det eneste spørgsmål er, om vi nu vil handle på dette grundlag, som Friedrich Schiller krævede, og reagere som både verdensborger og patriot?

Dette var Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches vurdering og marchordre i dag, efter at hun havde gennemgået den strategiske situation, herunder den eksplosive dækning af det tidligere amerikanske kongresmedlem Tulsi Gabbards (D-HI) bemærkninger, som i går meddelte, at hun træder ud af Det Demokratiske Parti. Gabbard udtalte i går til værten på et socialt medie Joe Rogan, at “folk skal vide, at vores ledere har skubbet os til randen af en atomkrig”. I et interview, hvor der allerede er over 2 millioner visninger, <https://www.youtube.com/watch?v=rAfwpfUBw1M> beskrev Gabbard rammende dette som det farligste tidspunkt i historien, hvor en atomkrig kan bryde ud om en uge, måske en måned.

Tidligere præsident Donald Trump udtalte sig også den 9. oktober (bedre sent end aldrig, kommenterede Zepp-LaRouche) om faren for atomkrig og opfordrede USA til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Rusland. Seks måneder tidligere, den 27. april, havde oberst Richard Black (pensioneret) foretaget et interview til {EIR} og Schiller Instituttet, hvor han understregede den umiddelbare fare for atomkrig, <https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/> i en video, som nu har langt over 2 millioner visninger (herunder med tyske, franske, italienske, spanske og portugisiske undertekster).

Alle dele af samfundet rundt om i verden må mobiliseres for at stoppe denne overhængende fare, erklærede Zepp-LaRouche, men dette vil udelukkende lykkes, hvis de underliggende årsager

til krigen – det systemiske sammenbrud i hele det transatlantiske finanssystem – bliver håndteret og korrigeret. Delvise mobiliseringer med halve løsninger, der ikke tager fat på den grundlæggende årsag, vil mislykkes, advarede hun.

Tænk på den ildevarslende finanskriser, der har spredt sig yderligere fra Storbritannien i de seneste uger, hvor Bank of England i går udsendte en offentlig advarsel om, at "dysfunktion på dette marked og udsigten til en selvforstærkende 'brandudsalgs'-dynamik udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Storbritannien".

Skiftende politikker med at træde speederen i bund på den pengepolitiske udstedelse (QE, eller kvantitativ lempelse), efterfulgt af at træde på bremsen (QT, eller kvantitativ stramning), efterfulgt af at gøre begge dele på samme tid, har kun forværret situationen og skabt {både} hyperinflation og fysisk-økonomisk kollaps, uden nogen mulig løsning inden for rammerne af den nuværende systemisk fejlbehæftede ordning.

Det samme politiske vanvid forfølges aggressivt i USA af den amerikanske centralbank med tilsvarende resultater. Og som om de ville fejre og fremhæve deres inkompetence, fik den tidligere centralbankchef "Helikopter" Ben Bernanke – den samme Bernanke, der blev berygtet for at opfordre til at kaste penge ud fra helikoptere, om nødvendigt, for at redde det svigtende system – netop tildelt Nobelprisen i økonomi i 2022!

Man kan faktisk med rette fastslå, at hvem guderne vil ødelægge, sender de først til Harvard for at studere økonomi.

Løsningen er heldigvis umiddelbart til stede. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er det konkrete udtryk for denne ene menneskeheds fælles interesse, et nyt paradigme, der erstatter det bankerotte, spekulative, neoliberale system med centrum i City of London og Wall Street med et hamiltonisk kreditsystem, hvis formål er at fremme avancerede teknologiske udviklingsprojekter i alle klodens

fjerneste afkroge, sådan som Lyndon LaRouche beskrev det i detaljer i løbet af det sidste halve århundrede.

For at drøfte sådanne emner afholder Schiller Instituttet en international konference lørdag den 15. oktober med titlen: "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism" (opbyg det nye paradigme, besejr den grønne fascisme). Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Schiller Instituttet glædes ligeledes over at kunne meddele, at det vil afholde et stort internationalt arrangement i Mexicos kongres i Mexico City, "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd i verden" om emnet: "Stop faren for en atomkrig". Det vil blive afholdt den 27. oktober fra kl. 10.00-13.00 (EDT) med international deltagelse via Zoom og med simultantolkning på flere sprog (se invitationen nedenfor).

Foto: Veronika Valdova, Pexels

De atomare krigsmagere har udløst et finansielt kollaps

Den 9. oktober (EIRNS) – Den mest yderliggående krigeriske regering i Europa, ledet af Storbritanniens premierminister Liz Truss, har, ved tåbeligt at forsøge at redde svindlende forhandlere af energipriser i krigen mod Rusland med 2-400 milliarder pund i lånte statsmidler, udløst "ustabilitet" i en global boble af ubetalelig gæld og derivater på en milliard dollars. Det har antændt en tændstik under det brændsel, som den amerikanske centralbank, Federal Reserve, og de europæiske centralbanker har ophobet siden det sidste globale finanskrak

i 2008. Nu, hvor bålet af al den finansielle spekulation begynder at brænde, må politiske ledere og aktive borgere verden rundt, forberede en ny økonomisk arkitektur gennem presserende konferencer og diskussioner. Denne nye arkitektur skal blokere for spekulation i gæld og i stedet finansiere kreditter til udvikling, til infrastruktur inden for el, vand og sundhed og til industrialisering. Den må gøre det, som præsident Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at gøre med Bretton Woods-kredit- og valutasystemet i 1945, men den skal gøre det til gavn for alle nationer i verden og for deres fremskridt.

De ledere og aktivister, der nu – og snarest – tilslutter sig Schiller Instituttets accelererende mobilisering for at forhindre, at NATO's krig bliver til en verdenskrig, vil være bedst udrustet til at iværksætte konferencerne for at skabe et sådant Nyt Bretton Woods.

Bank of England informerede Parlamentet i et brev den 5. oktober om, at Truss-regeringens bommert hurtigt havde bragt store britiske pensionsfonde til at bryde sammen "inden for få timer" natten mellem den 27. og 28. september, som til gengæld blev reddet af nationalbanken, og at de banker i City of London, som havde ydet gearede lån til fondene, også potentielt var i fare, hvorved det finansielle system var destabiliseret.

(<https://committees.parliament.uk/publications/30136/documents/174584/default/>) I weekenden den 7.-9. oktober dukkede der rapporter op i en række finansielle medier som den i Asia Times: "Global Margin Call Hits European Debt Markets", med følgende overskrift: "Hedges blow up after risk gauges in Germany's government debt market exceeded those of the 2008 world crash".

Den farligste og mest udbredte af alle de finansielle derivatkontrakter, som blev indgået i de 25-30 år efter Glass-Steagall, de omkring 500 billioner dollars i nominel værdi af renteswaps, ødelagde mange lokalsamfund i hele den

transatlantiske verden frem til det globale sammenbrud i 2008. Selve krakket i 2008 blev udløst af blot 65 billioner dollars af en anden type derivater, nemlig de såkaldte "credit default swaps". Nu truer disse med et større og alvorligere krak. Årsagen er det underliggende fysiske kollaps af produktion og produktivitet, som er resultatet af centralbankernes politik siden 2008, og nu sammenbruddet af landbruget og den industrielle økonomi i forbindelse med inflationen, krigen og sanktionerne siden starten af 2020.

City of London, Bank of England og Den Europæiske Centralbank intensiverer presset på den amerikanske centralbank for at vende tilbage til kvantitative lempelser, inden det er for sent. Men truslen om et sammenbrud af det finansielle system, som de advarer om, kræver det modsatte af en sådan udpumpning af likviditet og obligationsopkøb fra centralbankernes side. Det forudsætter øjeblikkelig kontrol med derivater, nu især rentederivater, gennem Glass/Steagall-foranstaltninger for at tvinge handelsbankerne til at opgive disse derivater. Glass/Steagall-loven for det 21. århundrede, som blev vedtaget i Den amerikanske Kongres for adskillige år siden, ville have sikret dette.

Og det forudsætter denne nye arkitektur for kreditskabelse og industriel/landbrugsmæssig udvikling, som ledes af teknologiske fremskridt. Schiller Instituttets accelererende række af møder på samtlige niveauer – næste gang den 15. oktober, en international ungdomskonference – baner vejen for dette potentiale.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson)

Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

København den 8. oktober, 2022

Folketingskandidat Tom Gillesberg stiller op udenfor partierne i Københavns storkreds.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Er det Ruslands skyld, at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Er det tilladt, at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putin skyld det hele?

Skaber det fred og økonomisk sikkerhed, hvis vi bruger 20 milliarder eller mere om året her i Danmark på at mobilisere for at føre krig imod Rusland?

Kan velfærdsstaten så overhovedet overleve?

Kunne det tænkes, at de kriser vi står med, ikke skyldes Rusland, Kina eller andre lignende fjendebilleder, men er resultatet af Vestens egen politik og beslutninger gennem mange år?

Er det så måske muligt at løse alle disse problemer, hvis vi finder ud af, hvad vi har gjort galt, og lægger politikken om, i stedet for at finde en syndebuk vi kan gøre ansvarlig for det hele?

Er der egentlig nogen, der har gjort dette, og som er kommet frem til den nye politik, som vi må iværksætte, der vil gøre det muligt, at vi kan leve gode spændende liv, uden at det sker på bekostning af andre lande eller befolkninger?

Svaret på det sidste spørgsmål er heldigvis »Ja«. Det er præcis, hvad jeg har forsøgt at gøre, når jeg gennem årene siden 2005 har stillet op til valg. Lige siden jeg i 2005 stillede op med en valgplakat, der advarede »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods«, med en boble der var påskrevet Derivater, Boligpriser og Inflation.

Eller da jeg i 2007 skrev »Efter finanskrakket: Magnettog over Kattegat«, i 2011 advarede om »Glass/Steagall eller kaos!

Bankopdeling ikke hyperinflation«, i 2015 foreslog »Win-Win med BRIKS – ikke kollaps og krig«, i 2017 mente »Inden nyt finanskrak: København skal med i Den Nye Silkevej« og i 2019 opfordrede til »Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden, samarbejde – ikke krig – med Rusland, Kina og USA«, for blot at nævne nogle.

I 40 år har jeg som aktivist i LaRouche-bevægelsen og aktiv i Schiller Instituttet brugt det meste af min tid på at beskæftige mig med disse store Spørgsmål, og sammen med mine kolleger sørge for at finde ud af, hvad der egentlig sker i Verden, og hvad vi skal gøre ved det, hvis vi alle skal komme godt i mål. Det er ikke alt sammen enkelt og ligetil; der er meget, som man selv må undersøge, fordi det ikke er en del af

den officielle fortælling. Men hvis man er indstillet på at tænke selv – og mange gange tænke ud af boksen – så er der altid løsninger. Hvis valget står mellem pest og kolera, så gør man klogt i at vælge noget helt tredje.

Hvis du selv har stillet nogle af de overstående spørgsmål, og er interesseret i, hvad jeg ville svare på dem, så følger her korte svar, som du kan få uddybet ved at læse på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk, eller ved at studere de mere dybtgående skrifter fra Lyndon LaRouche, der har været min politiske inspirationskilde.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Den nuværende energikrise begyndte ikke den 24. februar 2022, da russiske tanks rykkede ind over Ukraines grænser. Den var allerede i gang lang tid før, som en konsekvens af EU's grønne omstilling, der har betydet, at en stor del af energiforsyningen fra kernekraft, kul og olie er blevet taget ud af drift og kun delvist erstattet af dyre og upålidelige energikilder som sol og vind (de leverer kun strøm når solen skinner, eller vinden blæser). Den billige russiske gas har så reddet situationen, men da EU derefter under pres fra USA lavede sanktioner imod russisk olie og gas, så brasede det skrøbelige korthus sammen.

Med en mangedobling af prisen på gas blev elektriciteten også mange gange så dyr. På kort sigt kunne en genoptagelse af import af olie og gas fra Rusland hjælpe på problemet (de, der sprængte Nord Stream i luften for at undgå dette, mislykkedes med at ødelægge et af de fire rør og de andre kan nok repareres), men den egentlige løsning er derudover atomkraft på kortere sigt og fusionsenergi på den længere bane. Uden billig og rigelig elektricitet kan man ikke have et moderne velfærdssamfund.

Er det Ruslands skyld at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør, at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Allerede inden den 24. februar 2022 var inflationen løbet løbsk i USA og resten af den vestlige verden, og det kan blive værre endnu. De seneste årtiers omlægning af Vestens økonomi fra industrisamfund til forbrugersamfund, en neddrogning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en styring af økonomien fra finansverdenen til gavn for finansiell spekulation gjorde, at situationen allerede var uholdbar i 2007-2008, da finanssystemet brød sammen og resulterede i en dyb finanskrisen. I Vesten valgte man at »løse« problemet gennem at banke renten ned under nul, lade staterne overtage en stor del af den spekulative gæld, og pumpe enorme mængder gratis likviditet ind i finansmarkederne i form af »kvantitative lempelser«.

Nu, hvor denne politik langt om længe har sat sig i økonomierne, som en hastigt stigende inflation med stigende priser til følge, har man ikke andre modtræk inden for det nuværende system end at lade befolkningerne og velfærdssamfundet spænde livremmen ind. EU's forbud imod at købe billig russisk energi gør selvfølgelig ikke tingene bedre. Vi er nødt til at have et paradigmeskifte i den økonomiske politik, der har det almene vel som sit udgangspunkt og sætter menneskene først i stedet for finansverdenen. Det kan man kickstarte med gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love.

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Krigen i Ukraine begyndte ikke med »en uprovokeret russisk aggression« den 24. februar 2022. Efter en langvarig forløber i form af den vedvarende udvidelse af NATO, efter at man garanterede Gorbatsjov, i forbindelse med den russiske accept af den tyske genforening i 1990, at man ikke ville flytte

NATO's grænser så meget som en tomme imod øst, iværksatte USA et statskup i Ukraine i 2014, hvor man afsatte den folkevalgte præsident Janukovitsj og bragte væbnede grupper med stærke nazistiske rødder til magten. USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland, pralede med, at USA havde brugt fem milliarder dollars i støtte til NGO'er for at skabe dette skifte (læs det foretræde jeg havde sammen med Schiller Institutet for Folketingets Udenrigsudvalg 18.marts 2014 på <https://schillerinstitut.dk/si/?p=668>).

Da de to delstater Donetsk og Lughansk i det østlige Ukraine nægtede at acceptere dette og krævede udvidet lokalt selvstyre, begyndte otte års krig imod dem fra centralregeringen i Kiev. I løbet af de otte år blev USA og NATO en stadig større leverandør af våben og træning til Ukraines militær, og alle løfter om en fredelig løsning på konflikten (som f.eks. Minsk-aftalen) blev svigtet. Samtidig iværksatte Kiev en stadig mere kraftig afrussificering af Ukraine, hvor det sprog og den kultur, som flertallet af ukrainerne havde som deres indtil 2014, blev lagt for had og systematisk undertrykt. Da Rusland som en sidste udvej i december 2021 foreslog to traktater til USA og NATO, der bl.a. skulle forhindre, at Ukraine blev medlem af NATO, talte man for døde øren. Da Rusland kunne konstatere, at Ukraine i begyndelsen af 2022 uden indgreb fra Vesten forberedte en fornyet militær offensiv, så lod man de russiske tanks rulle ind over Ukraines grænser. Håbede Rusland på at deres militære operation kunne afløses af en hurtig politisk forhandlingsløsning og en fredsaftale?

Fredsforhandlingerne stoppede brat, da Storbritannien og USA forbød Ukraine at fortsætte dialogen med Rusland og i stedet lovede Ukraine, at man ville yde nærmest ubegrænset våbenhjælp til kampen mod Rusland, hvis de blev ved med at kæmpe. Det er USA, Storbritannien og NATO, der har forhindret enhver form for fredsaftale indtil nu. Deres officielle politik er at lade soldater og civile dø, mens Ukraine forarmes, så krigen kan

gøre maksimal skade på Rusland. Den dybe involvering fra NATO's side, i form af levering af våben, træning af ukrainske soldater i forskellige NATO-lande og aktiv involvering i planlægningen og udførelsen af militære operationer, gør at krigen allerede er en de facto krig mellem NATO og Rusland.

Det gør, at faren for det næste skridt på eskalationstrappen, brugen af atomvåben, som åbent diskuteres, er en reel mulighed. Faren for atomkrig er større end på noget tidspunkt siden Cuba-missilkrisen i 1962. Bliver bare et enkelt atomvåben først anvendt, er det næsten uundgåeligt, at hele det globale atomvåbenarsenal bliver affyret med ubeskriveligt frygtelige konsekvenser for menneskeheden. Derfor skal vi finde en fælles sikkerhedsløsning sammen med Rusland.

Er det tilladt at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putins skyld det hele?

Det har det ikke været indtil nu. Man har haft travlt med at udskamme og isolere alle, der måtte rejse tvivl om den officielle fortælling. Vesten har samtidigt accepteret, at Ukraine udstiller og truer, hvad de kalder »informationsterrorister«, gennem sit Center for bekæmpelse af desinformation (Center for Countering Disinformation), der opererer i samarbejde med det amerikanske udenrigsministerium, det amerikanske forsvarsministerium, NATO og EU. På en offentliggjort liste over »personer, der støtter den russiske fortælling«, finder man øverst Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og andre med forbindelse til Schiller Instituttet (deriblandt tre fra Danmark), der har imødegået den officielle fortælling om, at vi ukritisk skal levere våben og penge til Ukraine, så Ukraine kan fortsætte krigen imod Rusland, og fordi de arbejder for fred og en ny inkluderende sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle verdens nationer.

Ved et samråd for Folketingets Udenrigsudvalg den 19. august i år nægtede Danmarks udenrigsminister Jeppe Kofod at tage afstand fra denne ukrainske sortlistning, og har undladt at kræve af Ukraine, der modtager store mængder våben og penge fra Danmark, at denne sortlistning af personer, på grund af deres fremsatte meninger, skal ophøre. Derefter modtog Kofod få dage senere ved et besøg i Kiev en ukrainsk fortjenstmedalje.

Hvad er løsningen?

USA, Storbritannien og dets allierede må ophøre med at betragte Rusland, Kina og andre dele af verden som en trussel, fordi de nægter at indordne sig under en unipolær verdensorden, hvor USA og Storbritannien fastlægger reglerne efter eget forgodtbefindende og til egen fordel, uden tanke på de andre landes interesser. Vi må øjeblikkeligt stoppe støtten til krig imod Rusland i Ukraine, imod Kina i Taiwan og lignende vanvidsprojekter. I stedet bør vi i fællesskab etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tilgodeser alle landes sikkerhed og udvikling. Gennem samarbejde om projekter til fælles økonomisk fordel, som f.eks. den eksport af billig russisk gas til Vesteuropa, der begyndte under Den kolde Krig, og som har været et afgørende bidrag til den økonomiske velstand i EU, men som også var grundlag for samarbejde og fælles interesser, indtil USA, Storbritannien og NATO fik sat konfrontation og krig på dagsordenen i stedet.

På samme måde er Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, der bygger infrastruktur og skaber økonomisk udvikling verden rundt, noget som vi alle bør deltage i til fælles fordel. Schiller Instituttet har brugt de seneste fire årtier på at finde ud af, hvordan vi kan erstatte den nuværende kollapsende vestlige finansorden med et nyt paradigme, der med videnskabeligt og teknologisk fremskridt gør det muligt for alle nationer og mennesker at realisere deres fulde potentiale. Læs mere om alt dette på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til.
53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms otte nye valgvideoer her: www.sive.dk

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videooptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus,

der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics? Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renaissance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der

erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktuelte organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og

fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at

gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spytlikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lys bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til

LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche: "VI KAN IKKE ACCEPTERE BEGRÆNSNINGER AF YTRINGSFRIHEDEN"

Den 11. august 2022

"VI KAN IKKE ACCEPTERE BEGRÆNSNINGER AF YTRINGSFRIHEDEN"

Helga Zepp-LaRouche åbnede sin webcast i dag med en lidenskabelig appel til borgerne om at slutte sig til hende i en kampagne for at ændre de fortællinger, som de vestlige regeringer og deres åbenlyse censur fremfører, og som er beregnet til at beskytte deres kollapsende system. Uoverensstemmelsen mellem det som folk ønsker, og det som regeringerne gør, peger i retning af et intenst efterår, især i Europa, da de europæiske regeringer begår økonomisk selvmord under pres fra USA, Storbritannien og NATO, ved at fortsætte krigen mod Rusland og bevæge sig i retning af at afkoble deres økonomier fra Rusland og Kina.

Størstedelen af resten af verden bevæger sig i en anden retning, nemlig i retning af økonomisk samarbejde. Denne nye retning er blevet formet af hendes afdøde mand, Lyndon LaRouches, livslange virke. Det er derfor ikke overraskende at observere, at kampagnen for at stoppe enhver bestræbelse for overvejelser blandt nationer, der føres af det ukrainske "Center for bekæmpelse af Misinformation", har været rettet mod hende og Schiller Instituttet, såvel som dets samarbejdspartnere. Hun opfordrede seerne til at tilslutte sig vores mobilisering mod en sådan censur og til at støtte Schiller Instituttets kampagne for et nyt Bretton Woods og en ny sikkerhedsarkitektur.

Lysene slukkes: Britisk politik fører til en ny mørk tidsalder – bogstaveligt talt

Den 10. august 2022 (EIRNS) – Beskyld ikke det britiske folk for den onde politik, der udgår fra City of London og Wall

Street. De står nu også over for en lang vinter med mørke og sult, fordi det systemiske sammenbrud i det spekulative transatlantiske finanssystem har udløst en voldsom fysisk-økonomisk nedsmeltning af verdens energi-, fødevarer-, medicin- og jobmarkeder.

De britiske borgere vil fra januar næste år stå over for energiregninger, der er mere end dobbelt så høje som deres nuværende regninger, ifølge nye skøn fra analysefirmaet Cornwall. Ved årets udgang vil mellem en tredjedel og halvdelen af alle britiske husstande blive udsat for "brændselsfattigdom", hvilket betyder, at deres indkomst efter at have betalt for energi, vil falde under fattigdomsgrænsen. Det er 35 millioner mennesker i 13 millioner husstande, ifølge Storbritanniens tidligere premierminister Gordon Brown.

Dette er ikke et "objektivt problem", som ligger udenfor vores regeringers indflydelse. Sammenbruddet bliver bevidst næret af Vestens selvmordspolitik, hvor man ved hjælp af sanktioner forsøger at gennemtvinge en total økonomisk afkobling, i første omgang af Rusland og nu af Kina – en afkobling, som med succes fremskynder processen med afindustrialisering og affolkning i Vesten som sådan! Hver dag er der en ny, sadistisk stramning af skruerne, som f.eks. Ukraines meddelelse tidligere på ugen om, at landet suspenderede strømmen af russisk olie gennem den sydlige linje af Druzhba-rørledningen, som transporterer russisk olie gennem Ukraine til Slovakiet, Ungarn og Tjekkiet. Årsagen? Rusland får ikke mulighed for at betale transitafgifterne til Ukraine, på grund af den sanktionsmæssige spændetrøje, der er pålagt deres banker.

Uden en LaRouche-lignende konkursbehandling af hele dette døende system, vil faren for en atomar konfrontation mellem USA og Rusland, samt USA og Kina, fortsætte med at vokse. Som den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i kommentarer til pressen tidligere på ugen, advarede om, er USA i stigende grad, ved at blive "trukket ind i konflikten [i Ukraine] og

nærmere en farlig linje i konfrontationen med Den Russiske Føderation". Vi ignorerer sådanne klare advarsler på eget ansvar.

På samme måde, vil der uden en LaRouche-lignende udrensning af bankernes nazi-agtige permanente bureaukrati i Justitsministeriet – som må begynde med en fuldstændig rensning af Lyndon LaRouches navn – stadig blive begået justitsmord, som den nylige razzia mod tidligere præsident Donald Trumps residens Mar-a-Lago. Bankfolkene og deres lejemordere vil fortsat forsøge at diktere, hvem der får lov til at være kandidat, og hvem der ikke får lov til det, ligesom USA har forsøgt at gøre rundt omkring i verden siden FDR's død. Heri ligger en del af den strategiske betydning af LaRouches uafhængige kandidat Diane Sares kampagne til senatorposten i New York – en kandidat, der udtrykkeligt {ikke} er på Wall Streets godkendte liste!

Amerikanerne skal genvinde retten til roligt og eftertænksomt at overveje, beslutte den rigtige indenlandske og internationale politik og til derefter at gennemføre den. Vi må kræve vores ret til at gøre dette med andre suveræne nationer, begyndende med Kina og Rusland, men dernæst ned til de mindste, fattigste eller mindst magtfulde lande på kloden.

"Verden er kommet til en skillevej i den moderne historie. Hvis verden skulle fortsætte ad den vej, som min regering og nogle andre i øjeblikket vælger, vil civilisationen, i op til en generation eller mere, blive kastet ud i en global mørk tidsalder, som kan sammenlignes med den, der ramte Europa for omkring syv hundrede og halvtreds år siden. Vi må ikke lade som om faren ikke eksisterer, men vi må samtidig forpligte os til det håbefulde alternativ, som forstandige regeringer anbefaler. Derfor vil jeg tale åbenhjertigt, men også optimistisk..."

Det var de indledende ord, som den berømte amerikanske økonom og statsmand Lyndon H. LaRouche udtalte den 1. juni 2002 – for

to årtier siden – på Zayed-centret for koordinering og Opfølgning i Abu Dhabi, i De forenede arabiske Emirater. Anledningen var LaRouches åbningstale til en konference om “Mellemøsten ved en strategisk Korsvej”. På talerstolen sammen med LaRouche var De forenede arabiske Emiraters olieminister Obeid Bin Saif Al Nasserri og den tidligere irakiske olieminister Essam Abdul-Aziz Al Galabi. Til stede var også De forenede arabiske Emiraters udenrigsminister.

“Uanset hvordan USA’s politik tilsyneladende ser ud i øjeblikket”, fortsatte LaRouche, “vil virkeligheden i den nuværende økonomiske verdenskrise, sandsynligvis fremtvinge nogle gennemgribende ændringer i USA’s politik og tænkning i den nærmeste fremtid. Der er intet håb om USA’s økonomiske genoplivning fra den nuværende økonomiske verdenskrise uden netop et sådant samarbejde om den landtransportbaserede udvikling af de eurasiske og afrikanske kontinenter som helhed... .

“Hvis nationerne ikke er villige til at etablere de institutionelle forudsætninger for varig fred, herunder væsentlige økonomiske forudsætninger, så vil civilisationens umiddelbare fremtid overalt være nærmest håbløs. Det ville være bedre at gå i redningsflåden. Det første skridt er omsider at erkende den enkle kendsgerning, at skibet, det krigshærgede nuværende finansielle-monetære verdenssystem, er ved at synke uhjælpeligt. Så vil regeringerne og de øvrige parter måske tage de rigtige tiltag i retning af fred og velstand, redningsflåden.”
(https://larouchepub.com/pr_lar/2002/020602_zayed_speech.html)

Indiske medier bryder mørklægningen af Schiller Instituttet og LaRouche-løsningen på verdenskrisen

Den 6. august, 2022 (EIRNS) – The Hindu, en af Indiens "historisk ledende aviser", den næststørste engelsksprogede avis i landet, som er blevet publiceret dagligt siden 1889, rapporterede i dag om Schiller Instituttets strategi til sikring af global fred og udvikling, og hvordan denne er vokset ud af årtiers organisering af Lyndon og Helga LaRouche, herunder deres mange tilknytninger til selve Indien.

Overskriften på Kallol Bhattacharjees rapport om hans interview med Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, opsummerer denne strategi: "Schiller Instituttet opfordrer til et nyt Bretton Woods for at afslutte krig og økonomisk krise".

Det ledsagende fotografi af de to LaRouche'er i selskab med den indiske præsident, Kocheril Raman Narayanan, som blev taget da de mødtes i december 2001 på hans officielle residens, Rashtrapati Bhavan, vækker yderligere opmærksomhed hos enhver læser af The Hindu.

Artiklen blev indledt: "Den globale tænketank Schiller Instituttet, som for nylig kom i overskrifterne for at organisere en international konference om krigen i Ukraine og den økonomiske krise, blev formet af ideer fra den afdøde amerikanske økonom Lyndon LaRouche, som var vidne til det offentlige blodbad i 1946 i Kolkata, forklarede fru Helga LaRouche, som stiftede instituttet i 1984. I et telefoninterview med The Hindu oplyste fru LaRouche, at hendes afdøde mand tjente som amerikansk soldat i Kina-Indien-

Myanmar-området under Anden Verdenskrig, og at hans ideer til bekæmpelse af den britiske imperialisme blev formet på det tidspunkt og gennem interaktioner med en lang række indiske ledere, herunder premierminister Indira Gandhi.”

Interviewet gav et bredt indblik i den kamp for den nye internationale økonomiske orden, som Lyndon og Helga LaRouche havde kæmpet for fra tiden efter “Nixon-chokket” imod dollaren i 1971 og frem til i dag, hvor det neoliberale system står over for “blow out”, sammenbrud, og truslen om at de “interventionistiske krige”, som begyndte med Bush, nu kan medføre en global krig. Bhattacharjee efterlod sine læsere med denne sidste advarsel fra Helga: “Hvis vi ikke får USA og Europa ind på et nyt spor, hen imod et nyt system [New Bretton Woods], bliver krigsfaren blot forværret.” (<https://www.thehindu.com/news/national/schiller-institute-calls-for-new-bretton-woods-to-end-war-economic-crisis/article65733943.ece>)

Interviewet udgør et større brud på det “Globale NATO’s”-fortælling om krig og økonomisk politik i en af de fire stormagter, som Lyndon LaRouche hævdede ville have styrke til, hvis de forenede sig, at skabe det Nye Bretton Woods, der skal erstatte det døende, oligarkiske system.

Ironisk nok kom interviewet i stand på grund af det globale NATO’s desperate træk med at anvende sit redskab, det ukrainske nationale sikkerheds- og forsvarsråds Center for Countering Disinformation (CCD), til at angribe Schiller Instituttet, Zepp-LaRouche personligt og andre fremtrædende internationale personligheder, der ikke bekræfter “fortællingen” om NATO’s krigspolitik vedrørende Ukraine. Tre af de personer, der er nævnt på den ukrainske sortliste, er prominente indere, herunder formanden for Indiens nationale sikkerhedsråd, P.S. Raghavan, en omstændighed, som er blevet offentliggjort af forskellige indiske medier, herunder The Hindu.

Det globale NATO's "tankepoliti" er ved at give bagslag. The Hindu rapporterede i en separat artikel, at forbindelserne mellem Indien og Ukraine kunne blive påvirket af landets trusler om at indføre sanktioner mod dem, som det udpeger som "russiske propagandister". Formand for Folketingets Udenrigsudvalg, Bertel Haarder, har på vegne af udvalgsmedlem Marie Krarup sendt et brev til den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, hvori han formelt rejser spørgsmål om den ukrainske regerings målrettede udpegning af tre danske eksperter. Scott Ritter, en anden af de personer, der står på CCD's sortliste, har med stor ihærdighed sat spørgsmålet på den amerikanske politiske dagsorden, og har peget på de forfatningsmæssige spørgsmål som opstår, idet senator Rand Paul og LaRouche-kandidaten Diane Sore, der kæmper om flertalsleder i Senatet, Chuck Schumers, taburet, står på den samme sortliste.

Flere røster må lyde! Hindu-reporteren gjorde blot det, som ærlige journalister plejede at gøre som en selvfølge: Når en betydningsfuld skandale brød ud, ringede de til kilden for at finde ud af, hvad der var på færde, hvad det drejede sig om, og så offentliggjorde de historien, påpegede Zepp-LaRouche i dag.

Zepp-LaRouche gik lige til sagen: Uden et nyt Bretton Woods er vi på vej mod en atomkrig. Folk i Europa og USA insisterer på, at "vi ikke har magten til at gøre dette, at ændre systemet!" Men Kina og Rusland gør det!

Lyndon LaRouche tog det samme kritiske spørgsmål op – "magten til at gøre dette" – i en tale den 11. juni 2002 på en konference, sponsoreret for ham af Alumni Association of the Superior War College (ADESG) i Brasilien og Executive Intelligence Review i São Paulo, Brasilien. LaRouches emne var: "Den globale systemiske krise og frihandelens ophør". Han argumenterede:

"Vi er nu nået til et punkt, hvor de eksisterende

definitioner, aksiomer og postulater i det system, som i stigende grad har styret hele verden i de sidste 35 år, nu har vist sig at være en katastrofal fiasko...

“Hvad er løsningen? ... problemet i dag er benægtelse. Folk er bange. De er bange for magten. De er bange for IMF's magt. De er bange for USA's magt. Og derfor siger de, at vi er nødt til at spille efter de generelt accepterede regler blandt IMF's nationer og USA's regler. Når man forsøger at løse et problem, siger man derfor: “Vi er nødt til at finde en løsning inden for rammerne af reglerne! Man kan ikke overtræde reglerne. Du er nødt til at finde et alternativ inden for reglerne”. Men hvad jeg har antydnet til jer er, at der ikke findes nogen løsninger i overensstemmelse med reglerne!...

“Vi befinder os i en dekadent kultur, et dekadent system, som er ved at ødelægge os! Og vi vil ikke finde løsninger i et system, som har vist, at systemets definitioner, aksiomer og postulater garanterer ødelæggelse! Men folk siger: “Men man er nødt til at følge reglerne! Men hvad er reglerne? Reglerne er netop de aksiomer, definitioner og postulater, som har ødelagt os!

“Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi ikke mennesker? Repræsenterer vi ikke nationer, der har – læs ... det første kapitel i 1. Mosebog: Er mand og kvinde ikke skabt ligeværdigt i Universets Skabers billede og udstyret med disse kræfter? Har vi ikke mere end nogen anden på denne planet beføjelse til at ændre reglerne? Vi har magten. Det er det, som suverænitet betyder. Suverænitet betyder bemyndigelsen til at lave de regler, ved hjælp af hvilke vi kan overleve. Det betyder ikke, at vi kan lave alle de regler, vi har lyst til. Det betyder, at vi skal have ansvar og kompetence; men vi har ret til at beslutte.

“Den amerikanske forfatning indeholder faktisk to principper. Det ene er suverænitet. USA's præsident ... har i henhold til vores forfatning ansvaret for at forsvare USA's suverænitet...

Hans anden forpligtelse ... er at forsvare og fremme de nuværende og kommende generationers generelle velfærd. Alt andet i forfatningen er relativt ligegyldigt, sammenlignet med disse to ting i forfatningens indledende tekst, disse to principper.

“Jeg er sikker på, at det er den samme lov i Brasilien, alle patrioters sind og samvittighed. Regeringen skal tage ansvaret, for forsvaret af nationens suverænitet og for fremme af befolkningens generelle velfærd, for de nuværende og fremtidige generationer. Og når regeringerne overvejer, som USA og Brasilien burde overveje det, og som Argentina burde overveje det: Er ansvaret så ikke at nå frem til en rationel vurdering af det, som Gud ønskede, at vi skulle opdage, ved hjælp af de fornuftige åndsevner, som vi er udstyret med? Og ud fra de erfaringer, vi har? Og så at udarbejde de regler, som erstatter de regler, som har svigtet.”
(https://larouchepub.com/eiw/public/2002/eirv29n28-20020726/eirv29n28-20020726_018-the_global_systemic_crisis_and_t-lar.pdf)

Vanvittigt amerikansk lederskab i tværpolitisk kamp for global krig

Den 4. august (EIRNS) – Det fuldstændige vanvid hos den amerikanske ledelse, Biden-administrationen såvel som både republikanerne og demokraterne i Kongressen, samt deres britiske imperialistiske dukkeførere, udstilles til fulde i hele verden – og verden er med rette skræmt af deres vanvid. Nancy Pelosi-besøget i Taiwan, hvis eneste formål var at fremprovokere et opgør med Kina angående deres suverænitet

over Taiwan, har formået at sætte hele det kinesiske militær i kampberedskab. Efter en række øvelser med skarpladt skyts på samtlige fire sider af Taiwan i løbet af de seneste 24 timer, hvor der blev praktiseret en kombineret blokade, angreb til søs og kamptræning til lands og vands, udtalte den kinesiske militære ekspert Song Zhongping til Global Times: "I tilfælde af en fremtidig militær konflikt er det sandsynligt, at de operationelle planer, der i øjeblikket afprøves, vil blive direkte omsat til kampoperationer."

Udenrigsministrene fra ASEAN-landene, der mødtes i Cambodja onsdag, udsendte en fælles erklæring, hvori de udtrykte deres ekstreme bekymring, med hensyn til de dødbringende følgevirkninger for deres lande af en krig mellem USA og Kina, hvad enten det drejer sig om en økonomisk krig, som den der allerede føres mod Rusland, eller en stedfortræderkrig i Taiwan, som den der nu føres mod Rusland i Ukraine, eller endog en fuldstændig krig mellem USA og Kina, der potentielt kan udløse en atomkrig. I en fælles erklæring fra udenrigsministrene fremgår det, at "den seneste udvikling i det område der grænser op til ASEAN-regionen ... kan destabilisere regionen og i sidste ende føre til fejlvurdering, alvorlige konfrontationer, åbne konflikter og uforudsigelige konsekvenser blandt stormagterne". De opfordrede til "maksimal tilbageholdenhed" og til at alle parter "afholder sig fra provokerende handlinger", og tilbød at "spille en konstruktiv rolle med henblik på at fremme en fredelig dialog mellem alle parter".

Vanviddet bliver tilsvarende udvist på den vestlige front, hvor det amerikanske senat stemte 95-1 for at optage Sverige og Finland i NATO, to lande, hvis neutralitet har tjent som et symbol på fred i årtier. Endnu mere vanvittigt var den enstemmige afstemning i Senatet, 100-0, den 28. juli, hvor man opfordrede udenrigsministeriet til at erklære Rusland for en "statssponsor af terror". Er der et medlem af dette ærefulde organ, der er så tåbelig, at han eller hun er uvidende om,

hvad hele verden ved og ikke vil glemme – nemlig at USA åbent har bevæbnet og finansieret terrororganisationer i Irak, Libyen og Syrien for at vælte antiterroristiske regeringer, som ikke var nogen trussel mod USA, men som blot nægtede at følge diktater fra det angloamerikanske imperium?

Amnesty International bringer yderligere skam over denne engang så stolte amerikanske republiks institution, ved i dag at fordømme den nazi-inficerede hær i Ukraine, som Senatet gentagne gange har stemt for at bevæbne med tunge våben. Amnesty Internationals rapport dokumenterede i et yderst fordømmende sprogbrug, systematiske krigsforbrydelser begået af de ukrainske styrker, som regelmæssigt “overtræder den humanitære folkeret og bringer civile i fare, idet de gør civile til militære mål”. De rapporterer, at “Amnesty Internationals forskere har været vidner til en sådan adfærd adskillige steder”, idet de bekræfter disse anklager ved hjælp fra analyser af satellitbilleder.

Senatet har også finansieret ukrainske regeringsoperationer, herunder Center for modvirkning af Desinformation, MI6/CIA-fronten i Kiev, som har udstedt en sortliste mod ledende medlemmer af Schiller Instituttet og andre. Fremtrædende på denne liste var Schillers grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, og LaRouches kandidat til det amerikanske senat fra staten New York, Diane Sare, som er direkte konfronteret med Senatets flertalsleder, Chuck Schumer.

Scott Ritter, den tidligere efterretningsofficer i marinekorpset og FN-våbeninspektør, som også er udpeget på den ukrainske sortliste, har taget det ekstremt vigtige første skridt for at bryde den massive informationskrig, som har holdt Lyndon LaRouches navn og idéer ude af medierne i de sidste 50 år. Indtil Ritters offentliggørelse af en artikel i Consortium News den 3. august med titlen “Chuck Schumer’s War on Free Speech” var der ingen dækning [i USA] af den skandaløse ukrainske sortliste, som havde anerkendt, at 30 af de 78 nævnte prominente personer fra hele verden, som de

beskyldte for at være propagandister for Rusland samt "informationsterrorister" og "krigsforbrydere", var medlemmer af Schiller Instituttet eller talere på Schiller Instituttets konferencer. [Der har været artikler om Schiller Instituttets forbindelse i Danmark bl.a. på DR online, Berlingske Tidende, Jyllands-Posten, Nordjyske, m.fl.] Ritter offentliggjorde Diane Sares kampagneplakat og påpegede, at hun overvandt ekstremt besværlige krav, for at komme på stemmesedlen som en uafhængig "LaRouche-kandidat" mod Schumer.

Ritter hæftede sig derefter ved Schumers modbydelige karakter og kriminelle opførsel, idet han finansierer en udenlandsk organisation, som offentliggør falske og nedværdigende beskyldninger mod hans egen modstander, Diane Sare, ved valget i november! Ritter anfører, at Schumer selv engang sagde: "Jeg er stærkt uenig med dem, der går ind for at chikanere folk, hvis de ikke er enige med dig. Ingen bør opfordre til chikane af politiske modstandere. Det er ikke rigtigt. Det er ikke amerikansk." Ritter tilføjer: "Jeg kunne ikke have sagt det bedre – det, Chuck Schumer har gjort ved at bruge amerikanske skatteyderes penge til at angribe sine politiske modstandere, er uamerikansk. Man kan kun håbe, at vælgerne i New York betragter det på samme måde til november."

Helga Zepp-LaRouche noterede sig i denne uge, at som følge af Pelosi-provokationen mod Kina og den åbne opfordring til at "afkoble" den amerikanske og den kinesiske økonomi, ligesom den amerikanske og den russiske økonomi efterhånden er næsten helt afkoblet, efterlader dette nærmest ingen tilknytning mellem USA og de to vigtigste nationer, som må finde sammen, hvis der skal findes en løsning på det nu hastigt kollapsende vestlige finanssystem. Det faktum, at Rusland og Kina i samarbejde med BRICS og SCO-nationerne er ved at formulere en ny finansiel arkitektur for handel og investeringer uden for den skrumpende dominanssfære af dollaren, er potentielt et skridt i retning af en ny global struktur for alle nationer – men hvis der ikke findes en løsning på de store magters

indbyrdes fremmedgørelse, vil de konkurrerende finansielle systemer udelukkende forværre splittelsen og yderligere føre til krig.

Schiller Instituttet er skydeskive for krigsmagere, netop fordi vi foreslår den eneste løsning – en ny Bretton Woods-konference, hvis formål er at samle verden for at skabe den nødvendige nye finansielle og sikkerhedsmæssige arkitektur for alle nationer. Der findes ingen delvise eller lokale løsninger. Strøb derfor for at få underskrifter og støtte til Schiller Instituttets opfordring til et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system. Når de kommende økonomiske chok rammer det vaklende vestlige finansimperium, skal folk have adgang til denne enestående løsning. Dette er sandhedens øjeblik for menneskeheden.

Pelosi-rejsen til Taiwan: “Skaber en krudttønde ud af den blå luft”

Den 3. august (EIRNS) – Formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, forlod i dag Taiwan, mindre end 48 timer efter sin ankomst, og efterlod en strategisk ruin i sit kølvand i det altafgørende forhold mellem USA og Kina, ruiner, der kunne fremskynde verdens fremstormen mod atomkrig. Den russiske udenrigsminister Serge Lavrov indfangede den grelle virkelighed i sit svar på en journalists spørgsmål om USA's motiv bag Pelosis rejse:

“Det var trangen til at overbevise alle om deres risikofrihed

og at agere i overensstemmelse hermed. 'Jeg gør, præcis hvad jeg vil', noget i den retning. Jeg kan næppe forestille mig nogen anden grund til at skabe en krudttønde ud af den blå luft, på trods af at man vidste, hvad det ville betyde for Kina."

Som reaktion på den åbenlyse fornærmelse af Ét Kina-politikken og landets suverænitet, som Pelosi-besøget repræsenterer, indledte det kinesiske militær omfattende militærøvelser med skarpladt skyts omkring Taiwan allerede inden Pelosi landede, og disse vil fortsætte til og med søndag den 7. august. Den kinesiske regering indledte også økonomiske sanktioner mod Taiwan, samtidig med at man gjorde det helt klart, at man ikke vil falde i fælden med en militær reaktion på Pelosi-rejsen, som kunne udnyttes som undskyldning for yderligere militær og økonomisk optrapning. Kina vil snarere fremskynde sine bestræbelser på at genforene Taiwan med fastlandet.

Men blot at undgå provokationer vil ikke være tilstrækkeligt for at standse stormløbet mod krig. Det amerikansk/britiske NATO-etablisement vil fortsætte med at stikke deres fælles tommelfinger i Kinas øje, ligesom de gjorde det med NATO's fremrykning mod Rusland, indtil Kina ikke har andet valg end at reagere. Det globale NATO vil derefter bruge dette svar til at retfærdiggøre en fuldstændig økonomisk krigsførelse og afkobling over for Kina – hvilket hele tiden har været deres planlagte politik – præcis som de har praktiseret overfor Rusland. Den økonomiske ødelæggelse, som den russiske sanktionspolitik har forårsaget i Europa og udviklingslandene, vil se ud som en hyggelig skovtur, sammenlignet med de globale konsekvenser af den tilsigtede økonomiske krigsførelse mod Kina.

Med Pelosis rejse er den taiwanske gambit nu helt klar og parat. Det er udset til at blive det næste Ukraine. Og når Kina er tvunget til at træffe foranstaltninger for at forsvare sin suverænitet, vil disse handlinger højlydt blive beskrevet som "uprovokerede og ubegrundede" i alverdens internationale

medier. Forholdet mellem USA og Kina er nu på samme kurs som forholdet mellem USA og Rusland.

Medmindre man naturligvis først tager fat på det finansielle sammenbrud, der driver det vestlige etablissement i retning af krig med Rusland og Kina, ved at anvende Lyndon LaRouches politik for tvungen konkursbehandling af finanssystemet og indførelse af et nyt Bretton Woods i stedet – det politiske udfald, som det finansielle etablissement frygter mest.

Helga Zepp-LaRouche fremhævede i dag, at Schiller Instituttet har spillet en central rolle i den internationale kamp for disse foranstaltninger og for at standse fremdriften, mod krig og finansielt sammenbrud, og at det har haft tiltagende succes i bestræbelserne på at samle en sådan global alliance for en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur. Det er årsagen til, at Schiller Instituttet er blevet udsat for dødsensfarlige trusler fra London og USA's udenrigsministerium, som kanaliseres gennem Ukraines Center for Countering Disinformation (CCD), som har beskyldt Zepp-LaRouche og andre på deres 78-personers sortliste for "international terrorisme" og "krigsforbrydelser".

CCD og dets internationale sponsorer må undersøges og blotlægges fuldt ud, og deres fascistiske forsøg på gøre den politiske diskussion tavs skal nedkæmpes. Med henblik herpå må den fælles erklæring, der blev udsendt tidligere på ugen af den oprindelige gruppe på 25 prominente personer i "Response to the Ukrainian Blacklisting", have omfattende og udtalt offentlig støtte. LaRouche-bevægelsen udsender nu en erklæring i den anledning til underskrift, som lyder således:

"Jeg støtter fuldt ud den fælles erklæring ..., der er udsendt som en reaktion på det ukrainske Center for modvirkning af desinformation, som den 14. juli offentliggjorde en meddelelse, hvori 78 fremtrædende personer fra hele verden beskyldes for at være formodede fortalere for 'Russisk propaganda'. Dette er ikke kun en direkte sikkerhedstrussel

mod de nævnte personer, men det er også en trussel mod ytringsfriheden og civiliserede drøftelser overalt i verden, blandt dem der søger løsninger på verdens kriser, som ikke er i overensstemmelse med de dominerende `fortællinger'. Derfor opfordrer jeg den lovgivende forsamling og andre folkevalgte repræsentanter for folket i mit land til at indlede en undersøgelse af disse trusler, og af dem der står bag disse.”

Udvalgt billede, SAM LIM, Pexels

Det “nye Bretton Woods” er modgiften mod destruktion

Den 1. august 2022 (EIRNS) -I skrivende stund taler amerikanske medier og John Kirby, der er koordinator for strategisk kommunikation i Det Nationale Sikkerhedsråd, om sandsynligheden for, at formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, der nu er i Singapore på det første stop på sin tur til Indo-Stillehavet, i denne uge vil gennemføre et besøg på Taiwan, der er tænkt som en torn i øjet på Kina. Det kan finde sted den 4. august eller tidligere.

Det er vanvittigt. Provokationen af Kina i forbindelse med Taiwan afspejler den slags farezone for en total krig, som vi nu befinder os i globalt på grund af den bevidste tilskyndelse til at skabe konfliktpunkter, lige fra NATO's globale tiltag mod Rusland til konfrontationer i det indiske Stillehavsområde. Hertil kommer det seneste brændpunkt på Balkan, hvor fjendskabet mellem Kosovo og Serbien bevidst er blevet opildnet til et punkt, hvor der kunne opstå et sammenstød på grund af “problemer”, som f.eks. at Kosovos politi kræver, at de lokale serbere skal udstyres med nye

rejsedokumenter.

Årsagen til den bevidste tilskyndelse til spændinger og konflikter er, at det "vestlige" finansielle system, der er centreret i City of London/Wall Street, er ved at gå i opløsning. Hvis vi ikke får USA og Europa ind på et nyt spor, i retning af et nyt system, bliver krigsfaren kun forstærket. Hvis faren er vedvarende, vil resultatet blive direkte atomar udslettelse eller sammenbrud i et frygteligt kaos, og derefter atomar udslettelse, som muligvis vil blive forsinket, men som helt sikkert vil ske.

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, drøftede denne dynamik i dag og understregede, at "Det nye Bretton Woods er modgiften". Hun noterede sig flere vigtige "gode tiltag", men medmindre vi får dette gennembrud i det transatlantiske samarbejde, kan de gode tiltag ikke blive realiseret.

En positiv meddelelse i dag er, at det første kornskib har forladt Odessa i Ukraine tidligt i morges med kurs mod Istanbul, hvor det vil blive inspiceret og derefter fortsætte til Tripoli i Libanon i henhold til det nye "Sortehavsinitiativ for Korn", som FN, Ukraine, Rusland og Tyrkiet har indgået den 22. juli. {Razoni} transporterer majs, og der er 16 andre skibe i kø for at indskibes. Rusland har sørget for sikker passage.

I Centralasien er der ved at komme konkrete detaljer frem om jernbane- og motorvejsprojekter for regionen, især forbindelsen fra Kina gennem Kirgisistan og ind i Usbekistan. Meget betydningsfulde er de infrastrukturplaner for Afghanistan, der blev annonceret i erklæringen fra Usbekistan, efter at landet var vært for det multinationale møde om Afghanistan, der blev afholdt i Tasjkent den 26.-27. juli. Især blev den transafghanske jernbanekorridor og el-korridoren mellem grænseregionerne drøftet.

Det er alt sammen gode ting, men det afgørende er at tvinge ideen om det nye Bretton Woods- system igennem og samarbejdet om at få det til at fungere. I dette år, 100-året for den økonomiske statsmand Lyndon H. LaRouche Jr., er det at mindes hans historiske liv ved at studere og gennemføre hans metoder og politik det samme som at kæmpe for at få det nye system realiseret.

Kampen om dette er nu ude i offentligheden. Den ukrainske " fjendeliste" bestående af 78 personer, der fordømmes som propagandister for Rusland, og som blev udsendt den 14. juli af Kiev-regimets agenturer, der er tilknyttet London og det amerikanske udenrigsministerium, omfatter navnene på 30 personer, der har talt på de seneste politiske debatkonferencer i Schiller Instituttet. Af de personer, som hidtil er blevet kontaktet, underskriver næsten alle den fælles erklæring: "Femogtyve fremtrædende personer tager afstand fra, at Ukraine, USA og NATO anklager dem for at være Putin-agenter", som Schiller Instituttet har udsendt den 30. juli. Mange enkeltpersoner udsender også deres egne fordømmende erklæringer, i lighed med Helga Zepp-LaRouche.

Se blot på nogle få af de seneste titler på Schiller Instituttets konferencer, og man får en idé om den igangværende dialogproces, og hvor afslørende og ondskabsfuldt den sortliste fra Ukraine er, der forsøger at tilsmudse og stoppe denne proces og true de involverede personer og Schiller Instituttet. Se "Conferences" på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com/>)

18. juni: "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem".

26. maj: "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperter advarer: Politikernes vanvid truer

med atomkrig”

25. maj: “Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke”.

9. april: “For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”

Den erfarne diplomat Chas Freeman udtalte om Ukraine-sortlisten i et interview med {EIR} og Schiller Instituttet i dag: “Det er et tegn på tidens udvikling. Hvis man ikke har et seriøst argument, må man ty til at tilsmudse dem, der er uenige med en. Det er afskyeligt. Det er en hån mod selve idéerne om ytringsfrihed, som er afgørende for det vestlige demokrati. Og det bør fordømmes.”

Vores bedste måde at imødegå smædelisten på er at fordoble vores indsats for det nye Bretton Woods-system.

Sikring af retten til mad, brændstof, medicin – og udvikling

Den 21. juli (EIRNS) – Det er i tider som disse, hvor et imperialt system, som har hersket endog i århundreder, har drevet sig selv til dets uundgåelige opløsning, at menneskeheden ofte har fundet styrken til at hævde sig og

skabe et nyt system, under hvilket befolkningerne og deres nationer kan blomstre. Alligevel nærer de fleste borgere i den vestlige verden i dag stadig alt for stor ærefrygt for den tilsyneladende "styrke" hos de magter, der er – eller var. Betragt nogle af dagens "nyheder":

I dag måtte den italienske præsident Sergio Mattarella udskrive et valg i hast, da de globale finans kredse mislykkedes i deres sidste forsøg på at genindsætte deres håndlanger, Mario Draghi, som premierminister.

Samme dag bekendtgjorde Den Europæiske Centralbank en halv procent renteforhøjelse – og afsluttede otte års negative renter! Men af frygt for at denne beskedne åbning for "penge vandhanen", der har holdt euroen og de europæiske banker flydende, kunne medføre, at f.eks. Italiens gæld sprænges, meddelte ECB også et nyt program, der pompøst benævnes "instrumentet til beskyttelse af overførelser", hvor ECB vil gå ind og købe statsobligationer, der kan være ved at krakke. Et problem (blandt mange): de lande, der skal "hjælpes" under dette såkaldte instrument, skal opfylde ECB's knusende sparevilkår – de samme stramninger, som var en vigtig faktor i udløsningen af de sociale omvæltninger, der førte til Draghis fald i første omgang.

Ingen tror på, at dette kan bestå. De "magthavere, der var", har ikke kontrol, og derfor er betingelserne for en eurokrise til stede.

På samme måde breder den manglende regeringsførelse sig fra land til land, som stadig er fastlåst i Vestens monetaristiske system – det system, som Vladimir Putin kalder "Den Gyldne Milliard".

Tag tilfældet Panama. Dette lille land med 4,5 millioner indbyggere i Mellemamerika har været lukket ned i de sidste tre uger på grund af en national strejke blandt lærere, bygningsarbejdere, indfødte folk... alle. De strejkende kræver,

at regeringen sænker priserne på tre ting – fødevarer, brændstof og medicin – og hæver lønningerne.

Lignende strejker blandt lastbilchauffører og landarbejdere er påbegyndt i Peru. Landbrugsoprøret i Europa, med de hollandske landmænd i spidsen, bliver ikke mindre.

Folk kan ikke leve under de betingelser, som finansmændene i London, Wall Street m.fl. har skabt, under den globale hyperinflation. De kræver deres ret til at leve – til mad, brændstof og medicin. Men regeringerne vil ikke være i stand til at sikre dem denne ret, medmindre de går sammen med andre nationer om at etablere et nyt internationalt system, hvor der udstedes kredit til udvikling af den fysiske økonomi og ikke til spekulanter: det nye Bretton Woods-system, som Schiller Instituttet nu mobiliserer for.

Regeringer, der nægter at gøre dette, kan ligesom Mario “uanset-hvad-der-skal-til” Draghi, falde på halen. “Fødevarer, brændstof og medicin!” er ved at blive et samlet opråb overalt.

Et højlydt råb, der kræver en tilbagevenden til fremskridt og udvikling, vil hurtigt slutte sig til kravet om “mad, brændstof og medicin”, efterhånden som folk i Vesten ser ud over deres relativt lille andel af planeten og opdager, at gigantiske nationer som Kina og Rusland har nægtet at lade sig knuse af “de magter, der var”. Kina og Rusland overlever ikke blot, men mobiliserer deres befolkninger til at deltage i den slags store projekter, som USA engang var det fremragende forbillede for: udvikling af banebrydende teknologier, opførelse af store vandprojekter i tilfælde af tørke, rumfart, udnyttelse af atomet til fusionsenergi. De hjælper ikke blot deres befolkninger til at leve bedre i denne proces, men hjælper også fattigere lande i Afrika, Asien og Sydamerika med at deltage i denne udvikling...

Udvalgt billede: Masood Aslami, Pexels

Hug den gordiske knude over: Ophæv straks sanktioneerne mod Rusland!

Den 20. juli (EIRNS) – Europas nationer kastes hurtigt ud i økonomisk sammenbrud og socialt kaos, da de vanvittige sanktioner mod Rusland, dikteret fra London, har formået at slå tilbage mod de lande, der har iværksat dem.

– Den administrerende direktør for SKW, Tysklands største ammoniakproducent og en afgørende europæisk gødningsleverandør, advarede om, at hvis de russiske naturgasleverancer bliver afbrudt, “må vi stoppe [produktionen] øjeblikkeligt, fra 100 til nul”.

– Tysklands største stålproducent, ThyssenKrupp, og verdens største kemikalievirksomhed, BASF, har begge advaret om, at uden tilstrækkelige naturgasforsyninger kan deres fabrikker blive tvunget til driftsstop eller lukke helt ned, og de kan tilmed lide tekniske skader.

– Europas energiselskaber har påtaget sig en enorm gæld på 1,7 billioner dollars, en stigning på 50 % siden begyndelsen af 2020, og de bønfaller om statslige redningsaktioner for at undgå konkurs.

– Analytikere fra den schweiziske bank UBS forudser et “alvorligt fald i industriproduktionen” i Tyskland, hvilket vil udløse en “dyb recession”.

I går udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en indtrængende opfordring: "Ophæv sanktioneerne mod Rusland øjeblikkeligt!", som indledtes:

Kun en tåbe kan ikke se det: Sanktioneerne rettet mod Rusland skader kun Rusland marginalt, men de truer med at ødelægge afgørende industri- og landbrugsområder i Tyskland og hele Europa på permanent basis! Landmænd i adskillige lande rykker derfor på gaden med deres traktorer, støttet af taxi- og lastbilchauffører, fordi de ved, at vi meget snart heller ikke har nok at spise i Europa. Vores opsparing bliver ædt op af inflationen, som også er blevet forværret af sanktioneerne. Sammenbruddet med socialt kaos er nært forestående! Og for udviklingslandene betyder sanktioneerne, at hundredvis af millioner af mennesker sulter!

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/19/helga-zepp-larouche-lift-sanctions-against-russia-immediately/>

I dag udsendte den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram, David Beasley, en lignende advarsel: "Vi står over for en krise uden fortilfælde lige nu, og hvis vi ikke håndterer den strategisk og effektivt, vil der opstå massehungersnød, destabilisering af snesevis af nationer og masseudvandring."

Zepp-LaRouche insisterede i dag på, at enkeltpersoner og regeringer rundt om i verden må handle for at "hugge den gordiske knude over og stoppe sanktioneerne øjeblikkeligt". De er umoralske, de er ulovlige, de er en form for økonomisk krigsførelse, og de burde aldrig have fundet sted. Så kan seriøse fredsforhandlinger mellem Ukraine og Rusland påbegyndes."

I sin opfordring af 19. juli, som nu cirkulerer internationalt på flere sprog, argumenterede Zepp-LaRouche:

"Vores industri og landbrug er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt, mens Rusland, Kina og de fleste af

landene i det Globale Syd ikke har andet valg end at slå sig sammen og skabe et nyt finansielt, økonomisk og monetært system, som kan forsvare deres interesser. Dette nye system er ved at opstå, som udtrykkeligt udelukker spekulation og fremmer realøkonomi, vækst og fattigdomsbekæmpelse gennem investeringer i videnskabelige og teknologiske fremskridt.”

USA og de europæiske nationer skal ophæve sanktionerne, ændre deres nuværende selvmodersende kurs og tilslutte sig dette fremvoksende nye system, et nyt Bretton Woods, der er bygget op omkring den fysisk-økonomiske politik, som Lyndon LaRouche udarbejdede.

Vær opmærksom. I et essay fra den 29. november 2004, “Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World”, advarede Lyndon LaRouche direkte om den kommende krise, som nu er over os:

“Faktisk er samtlige dele af verden i dag, i hvert fald på nuværende tidspunkt, datterselskaber af et enkelt globalt monetært-finansielt system, hvilket bl.a. betyder, at de relative priser på både reelle og fiktive handelsobjekter er en integreret, underordnet del af dette monetære, finansielle system. I tilfælde af en realisering af den for øjeblikket forestående generelle monetære-finansielle eksplosion, vil alle de forskellige elementer i et komplekst integreret verdenssystem, herunder de mest bemærkelsesværdige nationer i Asien, blive kastet ud i kaos på en måde, der minder mest om det 14. århundredes Europa i dets berygtede såkaldte Nye Mørke Tidsalder.

“Det, der forhindrer de fleste indenfor antageligt velinformerede finans- og regeringskredse i at erkende denne kendsgerning, er, at de hysterisk er grebet af den frygtelige illusion, at et krak af den type, der nu er på vej, simpelthen aldrig ville ske. Medmindre der foretages visse radikale ændringer af den type, som jeg foreslår, vil det krak, som de fleste i dag anser for utænkeligt, faktisk ske meget snart.”

https://larouchepub.com/eiw/public/2004/eirv31n49-20041217/eirv31n49-20041217_004-toward_a_second_treaty_of_westph-lar.pdf

Udvalgt billede: Evgenia Kirpichnikova, Pexels

Draghi falder; hvem bliver den næste? Mere vigtigt: Hvad bliver det næste?

Den 14. juli 2022 (EIRNS) – Europas næstmest NATO-venlige statsoverhoved blev tvunget til at træde tilbage i torsdags, da hans regeringskoalition faldt fra hinanden på grund af befolkningens eksplosive vrede mod hans krigs- og sparepolitik. Italienerne gik i massevis på gaden og viftede med det nationale flag for at fejre Mario Draghis fald.

Draghi har aldrig været politiker, men blot en håndlanger, som gennem hele sin karriere har holdt sit løfte om at gøre "alt, hvad der skal til" for at forsvare den britiske krone og dens finansfolk. Denne generaldirektør for det italienske finansministerium, som solgte Italien i 1992 i forbindelse med Britannia-yacht-sammensværgelsen, denne spekulant fra Goldman Sachs, denne tidligere chef for Den Europæiske Centralbanks "kvantitative lempelser", der blev premierminister og håndhævede NATO's krig og sanktioner, er personificeringen af EU's "spekulanterne først!"-politik, som har ødelagt familier, industrier, landbrug og samfund i hele Europa i årtier.

Det er den samme politik, som City of London og Wall Street

også har påtvunget USA.

Den tidligere russiske præsident Dmitry Medvedev vurderede Draghis tilbagetræden på passende vis. Han postede på sin Telegram-kanal en stribe billeder: Boris Johnson, Mario Draghi og en ukendt skygge med et spørgsmålstegn. https://t.me/medvedev_telegram/142

Mario Draghis politik er den samme EU-politik, som de hollandske landmænd modsætter sig med beslutsomhed og kreativitet, idet de kører deres traktorer, prydet med bidende, humoristiske paroler, i lange kolonner ned ad motorvejene og ind i byerne, sprøjter gødning på politiets og politikernes hjem, når det er belejligt, blokerer fødevaredistributionscentre, og kræver at finansmændenes politik og enhver regering, der gennemfører den, smides ud. De tyske landmænd slutter sig nu til dem og ruller deres traktorer ud for at støtte dem. Det er nyt: fælles hollandsk-tyske protester mod EU's politik for "finanskapital før alt andet". Ligesom Draghis fald vil sådanne aktioner opmuntre andre i Europa – og snart nok også i USA.

På samme måde ses det forræderiske, imperialistisk USA, udformet af det "særlige forhold" mellem USA og Storbritannien, der er kendt som "britisk hjerne og amerikansk muskelkraft", ikke længere som den almægtige overherre på verdensplan. Indiens centralbank meddelte mandag, at international handel finansieret i rupees nu er tilladt. London-dollaren er ikke længere den førende.

Præsident Biden er i øjeblikket i Sydvestasien med den hensigt at vise, som han og hans rådgivere gentagne gange uden forlegenhed har sagt, , at USA stadig er magtfuldt, for at imødegå den voksende russiske og kinesiske tilstedeværelse i regionen. Amerikanske, kinesiske og regionale observatører er alle skeptiske over for udsigterne for hans angivelige hensigt om at sætte gang i dannelsen af en antiiransk "Mellemøst-NATO"-militær alliance mellem USA, Golfstaterne og Israel (med

Saudi-Arabien, der indvilliger i at pumpe mere olie ud i processen) på lørdag.

Denne skiftende, nye globale virkelighed er skildret på forsiden af det seneste nummer af Harper's Magazine, det næstældste magasin i USA. Overskriften er: "The American Century Is Over". Det "amerikanske århundrede" var mantraet for den anglofile Wall Street-fraktion, der var dedikeret til det forræderiske "særlige forhold" mellem USA og Storbritannien.

Kampen går nu ud på at afgøre, hvad der skal erstatte dette stinkende Wall Street-London-system.

Draghi er f.eks. ude; men vil han selv eller en ny "Draghi" komme tilbage som den næste italienske regering? Hvilken regering vil falde næste gang? Regeringen i Sri Lanka er faldet, og der er ingen synlig afløser. Hvilken regering kan fungere under de betingelser, hvor der er tale om et totalt økonomisk sammenbrud, hvor der ikke er noget brændstof, ingen medicin eller fødevarer til rådighed for befolkningen? Og hvor IMF kræver flere stramninger?

Spørgsmålet nu, mere end hvem der skal erstatte disse regeringer, er: Efter hvilke principper kan verdens suveræne nationer slutte sig sammen for at etablere et nyt system for internationale forbindelser, finansielle og økonomiske forhold, hvor samfund og mennesker kan trives?

Der tages skridt i retning af et nyt system, men indtil videre kun i små bidder. Rusland er ved at vise, at princippet om handel med varer mellem nationer på grundlag af langsigtede kontrakter til faste priser, hvorved det spekulative marked elimineres, fungerer til gensidig fordel for producent og forbruger. Kina tilskynder til, letter og koordinerer store regionale infrastrukturprojekter mellem nationer rundt om i verden omkring sit Bælte- og Vej-Initiativ.

Men disse skridt, hvor vigtige de end er, vil ikke sikre

overlevelsen. Den kaskade af økonomisk sammenbrud i den transatlantiske region og store dele af udviklingssektoren skal stoppes. Freden vil udelukkende blive sikret med et helt nyt internationalt system, og den høje økonomiske vækst og de videnskabelige fremskridt, der er nødvendige for at udrydde det oligarkiske spekulationssystem og dets ødelæggelser, vil kun kunne opnås med et helt nyt internationalt system. Udformningen af de principper, der er nødvendige for, at et sådant system kan fungere, var specialet for den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, som udarbejdede en række bøger om dette emne. Et sted at starte er at læse hans bemærkelsesværdige dokument fra 1975, "IDB: How the International Development Bank Will Work". De centrale principper i dette værk blev for nylig genudgivet i Executive Intelligence Review; vi anbefaler, at man studerer dem. https://larouchepub.com/lar/2022/4920-how_the_international_developm-lar.html

De principper, som LaRouche skitserede i dette dokument og i et væld af andre skrifter, er sammenfattet i de otte foranstaltninger, der er skitseret i den underskriftsindsamling, som Schiller Instituttet sender rundt internationalt: "Call for an Ad hoc Committee for a New Bretton Woods System". Udgangspunktet er det grundlæggende princip: "Vi må gøre mennesket til økonomiens højeste prioritet... Den nye økonomiske orden skal garantere de uomstelige rettigheder for alle mennesker på jorden."

Tektoniske forskydninger, som din nabo måske ikke har bemærket

Den 6. juli (EIRNS)- Mens de fleste af dine naboer enten sov ved skiftet, eller var for opslugt i en mediefremkaldt koma om den påståede "modige ukrainske folkekrig for at forsvare demokratiet og vores livsstil", har City of London og Wall Streets totale økonomiske krigsførelse mod Rusland, været med til at udløse et tektonisk skifte, der nu er i gang i de globale fysisk-økonomiske pengestrømme. Der er drastiske forskydninger i retning af Asien og Stillehavet, med hensyn til energi, fødevarer og andre vigtige økonomiske aktiviteter, og der er tilsvarende drastiske nedskæringer i gang, især i Europa, men som også påvirker USA og dele af udviklingslandene.

Mønstret i de seneste dage og uger er umiskendeligt. Et Rusland (udsat for sanktioner) er ved at tage national kontrol over alle sine mineral- og energiresourcer, og enorme projekter som Sakhalin-2 naturgas- og olieoperationen, omdirigeres til venlige asiatiske nationer – et fjendtligt Japan vil være den store taber i denne sag. Det Internationale Energi Agentur (IEA) forventer, at den russiske naturgaseksport til Europa vil falde med mere end halvdelen i løbet af de næste to år, og tyskerne forbereder sig allerede på en lang og kold vinter, hvor elpriserne er firedoblet i løbet af de sidste 12 måneder. Rusland er i mellemtiden blevet Indiens største leverandør af gødning og er hastigt ved at blive den førende leverandør af olie til både Indien og Kina.

Slutresultatet i Vesten er en dramatisk, malthusiansk nedjustering af USA's og Europas samlede energigennemstrømnings-tæthed og teknologiplatform – samt konkrete, dødbringende fysiske økonomiske knapheder på talrige områder –

som vi kun er begyndt at se virkningerne af i dagligdagen.

Fødevarer, elektricitet, benzin, boliger? Vi må hellere vænne os til at leve uden at have disse ting, for at "forsvare vores livsstil", fortæller man os.

Så længe vi ikke kaster det nuværende, bankerotte, transatlantiske finanssystem over bord, er dette entropiske sammenbrud uundgåeligt. Dette er også det tilsigtede resultat af de London-centrerede finansielle herrer over dette spekulationssystem. Vi befinder os i den aktive slutfase af det malthusianske deindustrialiserings- og affolkningsangreb, som det Britiske Imperium og deres amerikanske allierede, længe åbent har været fortalere for. Da prins Philip talte om at reducere verdens befolkning til 1 milliard mennesker, var det ikke for sjov. Det samme gjaldt Davos' Klaus Schwab og den britiske centralbankmand Mark Carney, da de udtalte, at selve idéen om fremskridt er den fjende, der skal udryddes fra folks bevidsthed – og man skal ikke engang tænke på at lægge en finger på deres globale spekulationsboble på 2 billiarder dollars.

Men intet af dette er nødvendigt, hvis det politiske alternativ, nemlig en konkursbehandling af dette system, straks iværksættes, som Schiller Instituttets opfordring til et nyt Bretton Woods konkretiserer. Det er et politisk alternativ, som du skal forklare din næste.

Den nært forbundne eksistentielle fare er, at alt dette fører verden til afgrundens rand, med en termoklear krig mellem USA/NATO og Rusland. "Vi kan være tættere på en situation af den type, der ligner en Cubakrise, end mange tror, det er muligt", advarede den tidligere stabschef for Bundeswehr og formand for NATO's militærkomité, general Harald Kujat, præcist i en vurdering af 12. juni i Preußische Allgemeine Zeitung.

Hvordan kan det være?

Lyndon LaRouche forklarede denne dynamik gentagne gange i årenes løb, men aldrig tydeligere end i sin indtrængende politiske erklæring af 3. november 1981, "How President Reagan Is Being Played by London".
https://larouchepub.com/eiw/public/1981/eirv08n43-19811103/eirv08n43-19811103_043

how_president_reagan_is_being_pl-lar.pdf

I denne indledte LaRouche med at advare: "Lad det først være helt klart, at en atomudveksling, begrænset til det europæiske område er en umulighed. Ethvert atomangreb på sovjetisk territorium medfører et øjeblikkeligt, totalt atombombardement på USA's hjemland. Sovjets politik er at skride til besættelse af Vesteuropa efter at have ødelagt selve USA's eksistens."

Han forklarede efterfølgende, at drivkraften bag en sådan krigsfare er det britiske malthusianske behov for at ødelægge både USA og det (daværende) Sovjetunionen.

"Storbritannien har til hensigt, at en tilstand af kontrolleret konflikt mellem de to supermagter skal orkestreres på en sådan måde, at den katalyserer en proces af intern opløsning af både USA og 'Sovjet-imperiet' ... Det vanskelige punkt for London i øjeblikket er, at selv om det har tilstrækkelig kontrol over det amerikanske bankvæsen, de politiske partier og den føderale regering, til nu at fortsætte med at ødelægge USA indefra, kan Storbritannien ikke fortsætte med at fuldføre ødelæggelsen af USA, før Storbritannien er lige så sikker på sin kapacitet, til samtidig at opløse "Sovjet-imperiet"....

"Det slutresultat, som London arbejder hen imod, er etableringen af en malthusiansk, global og føderalistisk slags verdensorden... Formålet med Storbritanniens 'magtbalance'-spil er ikke atomkrig mellem supermagterne indbyrdes. Formålet med det britiske spil er en malthusiansk, global og føderalistisk verdensorden inden udgangen af dette århundrede. Det er ikke kun en ond plan, mere ondskabsfuld end noget andet, der faktisk foreslås i Adolf Hitlers "Mein Kampf". Det er en ond

plan, der er ledsaget af en sandsynlig risiko for en termonuklear strategisk fejlbedømmelse.”

Når paradigmer kolliderer, skal krigen overvindes med et nyt Bretton Woods

Den 5. juli 2022 (EIRNS) – Bevidstheden om det forfærdelige potentiale for en atomkrig, som kan medføre en afslutning på civilisationen, må anspore folk af god vilje til at tage fat på årsagerne til den nuværende krise, før det er for sent.

I en nylig artikel, der advarede om den frygtelige trussel, satte den tyske general Harald Kujat (pensioneret) den russiske missiløvelse, der blev gennemført i sidste måned i Kaliningrad, med Iskander-missiler, der kan levere konventionelle eller nukleare spræghoveder, i kontekst. Med NATO's ekspansion og brugen af Ukraine (især Ukraine efter 2014) som en slags kølle mod Rusland..., er det klart for russiske tænkere, at målet ikke er at forsvare det højt besungne ukrainske "demokrati", men at tilintetgøre Rusland.

Forhandlingerne om at afslutte konflikten, blev afbrudt for flere måneder siden, idet Storbritannien og USA har gjort det klart for Zelenskij, at diplomati ikke er en valgmulighed. Zelenskij havde den 9. maj atter erklæret, at det var ukrainsk politik at generobre Krim. Ukraine har i de seneste dage gennemført angreb på byer i Rusland – angreb, der er udformet med henblik på at få et modtræk. Kujat's artikel indeholder en russisk vurdering af, at hvis konflikten blev nuklear, i Europa, ville USA afstå fra at bruge sine egne atomvåben og dermed efterlade Europa som offer. Øger dette sandsynligheden

for anvendelsen af atomvåben?

Den uforsvarlige og farlige politik for at knuse Rusland og Kina må bringes til ophør, ellers kan den føre til civilisationens undergang, globalt set!

Vestens befolkning bliver ikke bedt om at acceptere højere priser på benzin og energi; vi bliver opfordret til at give vores støtte til ødelæggende krigsførelse – og vi må sige nej!

Inden for handel og økonomi er der allerede blevet anvendt et atomvåben – straffesanktioner, som er blevet pålagt Rusland, men som i virkeligheden har tjent til at straffe Europa, USA og verden som helhed. Verden har taget det til efterretning – dollarreserverne er ikke længere stabile, og indeståenderne i USA er ikke længere sikret. Og med de enorme mængder af seddeltrykning for at understøtte spekuleringen, er dollarbaseret inflation uundgåelig.

Men dette finansielle atomvåben har fejlet, som Alexander Lasov påpeger i en artikel skrevet til Valdai Discussion Club. Et nyt økonomisk system er allerede ved at blive udformet.

Der skal føres – og vindes – en kamp inden for NATO-landene, for at afslutte sammenstødet mellem paradigmer, acceptere afslutningen på den unipolære verden, vende den menneskefjendtlige grønne politik og indlede det stærkt tiltrængte samarbejde, om at udrydde fattigdom globalt, herunder udvikling af sundhedsinfrastruktur i hver enkelt nation.

[BRICS-landene samlet set] kan ikke vinde denne kamp alene. Det er en sejr, som LaRouche-bevægelsen er kaldet til at vinde, som anført af Schiller Instituttets opfordring til et nyt Bretton Woods.

Underskriv og spred underskriftsindsamlingen [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system], del Schiller

Instituttets

arrangement

[<https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/03/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>] fra i søndags, og fremtving et opgør i dette historiske øjeblik, uden fortilfælde i vor tid.

Denne 4. juli: Kæmp for menneskehedens ukrænkelige rettigheder

Den 2. juli (EIRNS)-Diane Sare, den uafhængige LaRouche-kandidat fra staten New York til det amerikanske sæde i Senatet, der nu indehaves af Chuck Schumer, et af de mest onde medlemmer (blandt mange) af den amerikanske kongres, har i sin erklæring på Uafhængighedsdagen den 4. juli påpeget, at "enhver ærlig patriot vil medgive, at vores elskede nation nu er udøver af netop de handlinger af uretfærdigt barbari, som det Britiske Imperium havde pålagt de tretten oprindelige kolonier, og som vi kæmpede en krig for at befri os selv fra." Jeg opfordrer jer til at læse denne erklæring og gennemgå de barbariske handlinger fra kong George III af Storbritannien, som USA's grundlæggere har oplistet, og tænke over Dianes ord. (https://www.sareforsenate.com/july_4_2022_distribution?splash=1)

Den 24. november 1984, blev der på Schiller Instituttets tredje internationale konference, vedtaget en erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder, som blev underskrevet af over 1.500 borgere fra mere end 50 lande. [<https://schillerinstitute.com/inalienable-rights-man/>]

Erklæringen er baseret på den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 med kun få ændringer, der er

indført for at tage hensyn til forskellige særlige træk ved den globale kamp, for menneskets frihed og værdighed i dag. Sandheden og den stærke indflydelse af dette dokument er langt mere indlysende i dag, hvor den transatlantiske økonomi, nu befinder sig i en tilstand af frit fald og hyperinflationært sammenbrud, som bevidst er blevet påtvunget både Europa og Nordamerika af de finansielle oligarker i City of London og Wall Street, med en indvirkning på udviklingslandene, der kun kan opfattes som malthusiansk folkedrab. Samtidig forbereder disse ledere, der er langt mere sindssyge end den ynkelige kong George III, en krig mod Rusland og Kina, hvis ledere, det skal bemærkes, har samlet langt størstedelen af verdens nationer og folk til at samarbejde om videnskabelig, økonomisk og kulturel udvikling, som det blev demonstreret ved BRIKS-Plus-arrangementerne den 24. juni i Beijing.

Tænk på disse ord fra Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder. Den indeholder den mest berømte sætning fra USA's uafhængighedserklæring, for hvilken USA selv har kæmpet gennem borgerkrig og civile stridigheder for at opretholde fuldt ud: "Vi anser disse sandheder for at være selvindlysende: at alle mennesker er skabt lige; at de af deres skaber er udstyret med visse ukrænkelige rettigheder; at blandt disse er liv, frihed og stræben efter lykke." Derefter anføres det, at når "en lang række af misbrug og overgreb ... viser, at det er hensigten at reducere dem under absolut herskervælde; det er deres ret, det er deres pligt, at forkaste en sådan regering og sørge for nye beskyttere af deres fremtidige sikkerhed."

"Regeringen", der er skyldig i sådanne "misbrug og overgreb" i dag, er ikke blot de suveræne stater – selv om staterne i den vestlige verden bestemt deler skylden og er medansvarlige – men snarere regeringen for det nu smuldrende globale finanssystem, der ikke kontrolleres af folkevalgte embedsmænd, men af cheferne for Bank of England, Federal Reserve Bank og herrerne i IMF og Verdensbanken, som så hensynsløst har

forkastet Franklin Roosevelts oprindelige hensigt med disse institutioner: at gøre en ende på kolonialismen og omdanne de tidligere kolonier til moderne agroindustrielle nationer.

Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder opregner disse misbrug af det finansielle imperium med centrum i City of London og Wall Street, ligesom den oprindelige erklæring mod kong George III. Blandt disse misbrug, som nu gælder såvel for USA og Europa som for udviklingslandene, er følgende:

“De har nægtet at give deres samtykke til vores udviklingsplaner, de mest sunde og nødvendige for almenvellet.”

“De har forbudt deres banker at engagere sig i anliggender af umiddelbar og presserende betydning for os, og på lige vilkår.”

“De har dikteret os handelsbetingelser og valutaforhold, som har afstået vores rettigheder som ligeværdige i verdenssamfundet, en for dem uvurderlig retttighed og kun formidabel for tyranner...”

“De har væltet legitime regeringer gentagne gange, fordi de med mandig fasthed har modsat sig deres indgreb i folkets rettigheder.”

“De har i lang tid og i mange tilfælde, efter sådanne omstyrtelser, nægtet at tillade andre reformerende kræfter at blive valgt i demokratisk form...;”

“De har hindret retfærdigheden ved at yde hjælp og bistand til udemokratiske kræfter, som de betragtede som deres ‘aktiver’...”

“For at have afbrudt vores samhandel med alle dele af verden; for at have pålagt os betingelser uden vores samtykke.”

Vi er nået til et tidspunkt i historien, hvor faren er så

omfattende – ikke kun for atomkrig, men også for økonomiske forhold, hvor folk simpelthen ikke kan overleve – at et stigende antal mennesker endelig er villige til at kaste deres illusioner om, at “magthaverne” på en eller anden måde vil forhindre civilisationens opløsning, bort og begynde at lede efter løsninger på den globale krise. Faren er ikke for en enkelt nation, men for civilisationen som helhed – og løsningen, hvis suveræne nationer skal overleve, kan kun findes på niveauet for civilisationen som helhed – en grundlæggende sandhed, som Lyndon LaRouche længe har erkendt.

Med henblik herpå har Schiller Instituttet udsendt en underskriftsindsamling: Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System, som du bør underskrive og udbrede. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system]

Søndag den 3. juli kl. 19.00 – dagen før 246-årsdagen for USA's uafhængighedserklæring – vil Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare tale til verden på Schiller Instituttets hjemmeside: “Denne 4. juli: Erklær et nyt Bretton Woods”. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/06/28/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>]

Skal USA være en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører?

Den 29. juni (EIRNS) – På et møde i præsident James Monroes regering den 7. november 1823 argumenterede den daværende udenrigsminister John Quincy Adams, kraftigt imod den unge amerikanske republiks foreslåede strategiske alliance med

Storbritannien, som var blevet foreslået af den britiske udenrigsminister George Canning. "Det ville være mere ærligt og værdigt", argumenterede Adams, "at erklære vores principper udtrykkeligt over for Rusland og Frankrig, end at komme ind som en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører."

Mens vi nærmer os 246-årsdagen for uafhængighedserklæringen denne 4. juli, er det stadig den centrale politiske krig, der udkæmpes i USA i dag: mellem dem, der vil følge Storbritannien i forsvaret af deres bankerotte, transatlantiske finanssystem og deres ønske om krig på den ene side, og dem, der lokaliserer USA's identitet og interesser i det amerikanske system med højteknologisk, økonomisk udvikling og tilhørende internationalt samarbejde, som Lyndon LaRouche mest forbilledligt har anbefalet i den moderne tidsalder.

Det førstnævnte politiske udsyn, kom på dramatisk vis til udtryk i forbindelse med den faretruende fiasko, som NATO-topmødet i Madrid, Spanien, den 28.-29. juni udgjorde. NATO brændte på mødet alle resterende officielle broer til Rusland, proklamerede et nyt strategisk koncept om konfrontation med både Rusland og Kina, og annoncerede i øvrigt øgede militære indsættelser i hele Europa for yderligere at omringe Rusland – alt sammen under rammerne af fuld opbakning til Kiev-regimet i Ukraine.

(https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2022/6/pdf/290622-strategic-concept.pdf)

Den " krigsherre ", der definerer denne politik for et nukleart opgør med Rusland, er Storbritannien, hvis nye chef for generalstaben, general Sir Patrick Sanders, talte på Royal United Services Institute's Land Warfare Conference den 28. juni, for at annoncere en politik om at være "utvetydigt parat til at kæmpe for NATO's territorium", da "hvis vi ikke formår at afskrække [Rusland], er der ingen andre alternativer, i betragtning af omkostningerne ved et potentielt modangreb og den dertil knyttede nukleare trussel".

“Slæbebåden” i den eskalerende konflikt blev spillet af USA’s nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan, der samme dag fortalte journalisterne, at NATO’s nye strategiske koncept “vil beskrive den trussel, som Rusland udgør, i klare vendinger”, og at Kina også udgør en “mangesidet udfordring”. Derfor, sagde han, “vil USA og NATO forstærke deres styrkeposition på den østlige flanke” – dvs. øge tilstedeværelsen af tropper og udstyr i den østlige del af Europa betydeligt, i en kampstilling mod Rusland.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov drog den eneste mulige konklusion. Ruslands argumenter gennem år og endda årtier, om behovet for at respektere “princippet om sikkerhedens udelelighed” – dvs. at alle nationers sikkerhedsinteresser skal respekteres og opfyldes – har været “forgæves”. Da Ruslands bekymringer “fuldt ud ignoreres på arrogant vis”, vil Rusland drage de nødvendige konklusioner.

Men det er ikke slutningen på historien – langt fra.

I Europa står nationer som Tyskland over for 15-25 % nedbrud af deres fysiske økonomier i år, da det antirussiske sanktionsregime – som er påkrævet af de desperate bestræbelser på at holde det bankerotte transatlantiske finanssystem i live – fører til drastiske nedskæringer på energi, fødevarer og andre vigtige nødvendigheder. Politisk set er krisen ved at nå kogepunktet i befolkningen. I syd vender mange nationer sig mod de muligheder, der åbner sig med Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og med den bebudede udvidelse af BRIKS-gruppen. Og i USA finder en oprørske befolkning politiske svar på deres fortvivlede forvirring, i aktiviteter som dem, der udføres af LaRouche-partiets kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, og i Schiller Instituttets netop udsendte “Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System”, hvis forfatter og første underskriver er Helga Zepp-LaRouche.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system

Frem for alt er der en voksende anerkendelse – både i USA og i udlandet – af den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches unikke budskab. Som det blev udtrykt meget velformuleret i et Telegram-indlæg den 27. juni af Sergey Glazyev, medlem af det russiske Videnskabernes Akademi og minister med ansvar for integration og makroøkonomi i den Eurasiske Økonomiske Kommission:

“For et kvart århundrede siden beviste vor tids dybeste tænker, L. LaRouche, det uundgåelige i det vestlige finanssystems kollaps, der er bygget på finansielle pyramider og bobler, den generelle afskrivning af gæld og nulstilling af derivater. Han opfordrede til, at der skabes et nyt finanssystem, som skal tjene behovene for en udvidet reproduktion af realøkonomien.”

Skal USA så være en slæbebåd i kølvandet på den britiske krigsherre? Ikke hvis Lyndon LaRouche har noget at sige om det.

Et udbrud af fornuft på utænkkelige områder? Vind kampen for et nyt paradigme!

Den 28. juni 2022 (EIRNS) – Mellem den grundlæggende umulighed af en ukrainsk “sejr”, den smertefulde økonomiske ødelæggelse forårsaget af sammenbruddet af det fremherskende, transatlantiske finanssystem og økonomiske paradigme og demonstrationen af et muligt nyt paradigme, som senest blev fremvist på det nylige BRIKS-Plus-møde, er et gennembrud af fornuft muligt, og en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur for verden er en realitet!

Mens NATO samles til topmødet i Madrid, har CNN nødtvungent måttet indrømme, at private drøftelser i Det Hvide Hus bekræfter, hvor dårligt det faktisk går for NATO med krigen i Ukraine. Op til topmødet har den tyrkiske præsidents embedsværk fremsat en klar erklæring om, at mens nogle nationer søger at bruge Ukraine-konflikten som et middel til at svække og skade Rusland, har Tyrkiet søgt og tilstræber fortsat, at finde en forhandlingsløsning for at afslutte den militære operation.

Hvad vil fremtiden bringe?

Den pompøse NATO-chef Jens Stoltenberg erklærer, at Rusland og Kina er trusler mod NATO's "værdier" og "retsstatsprincippet". Vanvittige love og kommercielle beslutninger er målrettet Kina i forbindelse med Xinjiang. Michelle Bachelet, FN's højkommisær for menneskerettigheder, blev angrebet – af institutioner, der græder krokodilletårer – for ikke at have fordømt Kina tilstrækkeligt efter sin rejse til den pågældende region. Hvorledes vil disse fromme menneskerettighedsforkæmpere reagere på hendes kommissions rapport om, at et årti med konflikt i Syrien har kostet næsten 307. 000 civile syrere livet?

Der er en grænse for hykleri, for et uddøende paradigmes magt, som kun består af pisk og ingen gulerod.

Der opstår et tidspunkt i menneskets liv, hvor store forandringer kan realiseres gennem en dedikeret indsats i det, der kan forekomme at være et øjeblik.

Lad os gøre nutiden til et sådant øjeblik, ved at samle verden om Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches initiativ for omgående at indkalde til en international krisekonference – et nyt Bretton Woods!

Indkaldelse til et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system (Et nyt international kreditsystem)

Den 24. juni 2022 (EIRNS) – Det neoliberale system er håbløst bankerot. Men vestlige regeringer har, i stedet for at drage konsekvenserne af denne kendsgerning og grundlæggende reorganisere systemet, optrappet konfrontationen med deres påståede systemiske konkurrenter, Rusland og Kina. Dette har som følge af NATO's femdobbelte udvidelse mod øst, ført til en omvendt Cuba-krise og til en krig midt i Europa, som potentielt kan eskalere til en nuklear tredje verdenskrig.

Mange mennesker er med rette bange for en ny verdenskrig. Men det er årsagerne til faren, som vi skal gøre op med! Er vi ikke vidne til, at intet længere fungerer? Bryder forsyningskæderne ikke sammen overalt? Er fødevare- og energipriserne ikke ved at eksplodere? Den tyske regering vil nu rationere gas, mens folk i Polen og Litauen igen fyrer op med brænde.

Nej, dette har næsten intet at gøre med Kinas "Nul-Covid"-politik, og har kun indirekte noget med krigen i Ukraine at gøre. Men det har meget at gøre med den neoliberale model i alle dens aspekter. Den neoliberale idé om at outsource en nations industriproduktion til lavtlønslande var forkert, da det ødelægger produktive arbejdspladser i industrilandene og udnytter arbejdskraften i udviklingslandene. Lige så forkert

er ideen om et " samfund med fokus på aktionærernes interesser", hvor kortsigtet profit på aktiemarkedet er det eneste mål, og hvor langsigtede stigninger i den fysiske økonomiske produktivitet er meningsløse. Og lige så forkert er ideen om, at "penge tjener penge", som om penge havde en værdi i sig selv, eller just-in-time-ideen, hvor der ikke længere er behov for lagre, da lastbiler kan levere halvfabrikater i sidste øjeblik. Men frem for alt er det fuldstændigt forkert at tro, at penge er ensbetydende med social rigdom. Dette eventyr har kun ført til en eksplosiv stigning i antallet af milliardærer og millionærer, mens antallet af fattige ligeledes vokser, og middelklassen forsvinder.

Det overvældende sammenbrud af infrastrukturen i USA og Europa – det være sig usikre broer, godstog, der venter i dagevis på sidespor, den absurde tid der kræves til reparationer, manglen på kvalificeret arbejdskraft eller produkternes manglende tilstedeværelse på butikshylderne – er et positivt bevis på den neoliberale models fiasko. Den galoperende inflation er især ikke et resultat af "krigen i Ukraine", men af centralbankernes umådeholdne pengetrykning siden 2008, i et forsøg på at dække over den systemiske krise.

Med det transatlantiske finanssystem i dag, står vi ansigt til ansigt med det som vi stod over for i Weimar-Tyskland i 1923, nemlig hyperinflation, som risikerer at opsluge hele befolkningens opsparing. Centralbankernes forsøg på at bekæmpe denne inflation med renteforhøjelser, kan udløse en kædereaktion, som vil medføre et kollaps af gældsatte virksomheder og udviklingslande. Den aggressive afkobling fra Rusland, og forsøget på at gå imod Kina er i gang og vil sænke alle nationer.

Virkingen på udviklingslandene er morderisk. Allerede nu er 1,7 milliarder mennesker ifølge FN truet af en sultkatastrofe, hvilket er blevet forværret af de selvdestruktive sanktioner mod Rusland og andre lande. Den neoliberale model har ikke gjort noget for at bekæmpe fattigdommen i det globale syd,

hvor 2 milliarder mennesker mangler adgang til rent vand, og hvor størstedelen af udviklingslandene ikke har noget effektivt sundhedssystem, hvilket gør dem forsvarsløse over for Covid-pandemien og andre sygdomme. De sociale systemer i mange lande er allerede ved at bryde sammen. Hvis inflationen kommer ud af kontrol, eller hvis der sker et pludseligt sammenbrud, kan store dele af verden blive kastet ud i totalt socialt kaos. Desuden er det uacceptabelt at bruge klima- og miljøhensyn til at retfærdiggøre afindustrialisering og radikal affolkning, som Malthus gjorde det i sin tid.

Selv om regeringerne i den vestlige verden ikke vil indrømme det, er det neoliberale system i dag lige så bankerot som de kommunistiske lande i perioden 1989-1991. I stedet for at erkende denne kendsgerning, fortsætter de med at træffe beslutninger, hvis konsekvenser de ikke har gennemtænkt, hvilket truer med samfundets sammenbrud. I stedet for at rationere benzin og lade priserne på basale fornødenheder stige ukontrollabelt, burde de ophæve sanktioneerne – en brutal form for krigsførelse mod befolkningerne i de lande, der er omfattet af sanktioneerne – og forlade sig på diplomatiet til at løse konflikter.

Som underskrivere opfordrer vi derfor til øjeblikkelig indkaldelse til en international nødkonference med følgende mandater:

1.: En reorganisering af det bankerotte internationale finanssystem og en erstatning af dette med et nyt Bretton Woods-system. Det erklærede mål for dette nye kreditsystem skal være at overvinde fattigdom og underudvikling i hele verden, men først og fremmest at hæve levestandarden i udviklingslandene, så det bliver muligt for alle mennesker på denne planet at udvikle deres potentielle evner fuldt ud.

For det andet: En konkursbehandling af kommercielle banker, der bringer dem under kreditorbeskyttelse, så de kan forsyne realøkonomien med kredit. Investeringsbanker og andre

finansielle enheder skal klare sig uden skatteydernes penge, og selv bringe orden i deres regnskaber og erklære sig konkurs, hvis det er nødvendigt.

For det tredje: Forbud mod handel med derivater i henhold til aftaler mellem regeringer. Al spekulation i energi og fødevarer skal være strengt forbudt.

For det fjerde: Den øjeblikkelige gennemførelse af et system med faste valutakurser, som regeringer kan justere med jævne mellemrum inden for visse grænser.

For det femte: En grundlæggende reorganisering af landenes og virksomhedernes gæld og, når det er nødvendigt for deres fortsatte produktive eksistens, eftergivelse af gælden.

For det sjette: Oprettelse i hvert land af en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, således at kreditskabelsen kommer under de suveræne regeringers kontrol. Dermed kan der opnås produktiv, fuld beskæftigelse gennem investeringer i grundlæggende infrastruktur og innovation.

For det syvende: Forhandlinger mellem nationalbankerne om langsigtede aftaler om langfristede, lavtforrentede kreditter, der gør det muligt at investere i et internationalt program for infrastruktur og projekter for Verdenslandbroen, som dem der er skitseret i rapporten "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", og som Kina er i gang med at gennemføre i Bælte- og Vej-Initiativet.

For det ottende: Udvidelsen af Verdenslandbroen, som skaber fælles økonomiske fordele for alle lande, hvilket igen bliver grundlaget for en ny international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresser for alle nationer på denne jord. Det nye navn for Fred er Udvikling.

Vi, underskriverne af denne opfordring, er af den overbevisning, at systemet med "globalisering", med dets brutale rovkapitalisme har fejlet – økonomisk, finansielt og

moralsk. Vi må gøre mennesket til den vigtigste prioritet i økonomien, som ikke er en selvbetjeningsbutik for milliardærer og millionærer, men som skal tjene det fælles bedste. Den nye økonomiske orden skal garantere de uomstøttelige rettigheder, for alle mennesker på jorden.

Første Underskriver,

Helga Zepp-LaRouche [hzl]

Det er kun “idépolitik”, der fungerer i en tid med civilisatorisk sammenbrud

Den 21. juni (EIRNS)- ” I krisetider er det hverken magt eller penge, der tæller. Det er spørgsmålet, om man har en passende idé, som der er brug for i dette øjeblik. Så kan man faktisk forme historien.”

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche kombinerede denne kortfattede udtalelse om strategi, med en advarsel til ledere og borgere over hele verden om, at vi må forberede os mentalt, fordi vi er på vej ind i “den perfekte storm” med en akut krigsfare og et uafvendeligt sammenbrud af det transatlantiske system, som det er organiseret i sin nuværende form. Under disse omstændigheder vil kun en kraft, som er organiseret på vegne af en hensigtsmæssig idé, kunne ændre historiens gang.

Emnet for sidste weekends to-dages konference på Schiller Instituttet, “Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem”,

hvor Zepp-LaRouche afgav disse udtalelser, var netop en omfattende drøftelse af disse " hensigtsmæssige ideer", som vil virke, med udgangspunkt i den amerikanske statsmand Lyndon LaRouches 50 års konstante studier og forslag til, hvordan menneskeheden sikkert og hurtigt, kan bevæge sig ud af dagens helvede og tilbage til uendelige fremskridtsmuligheder.

Konferencen var rettidig. På tærsklen til næste uges NATO-topmøde i Madrid har Den Europæiske Union, Storbritannien og USA optrappet deres stræben efter krig og udløst en ny provokation i Europa, med potentiale til at føre til et atomopgør mellem Rusland og NATO. Denne gang er NATO-medlemsstaten Litauen blevet valgt som brik, og beordret til at indføre en midlertidig, delvis blokade af landtransport til den tidligere russiske ekslave Kaliningrad. Det anvendte påskud er håndhævelse af EU-sanktioner mod Rusland. Russiske embedsmænd har erklæret, at blokaden er en overtrædelse af folkeretten, som er "mere end alvorlig", og de har forsikret, at der vil komme et russisk modtræk. Udenrigsministeriet har i dag udsendt en erklæring om, at USA vil påberåbe sig NATO's artikel V (et angreb mod et medlem er et angreb mod alle), hvis Rusland griber ind.

Alle forudsætninger for en omvendt Cubakrise er nu til stede. Og denne uundgåelige kendsgerning gør voksende kredse i Vesten stadig mere nervøse for udfaldet. F.eks. har USA's tidligere ambassadør ved NATO Robert Hunter, en mand med en lang tradition i det etablerede system, netop offentliggjort en opfordring til at udsætte selve det kommende NATO-topmøde. Hunter hævder, at hvis topmødet mislykkes – hvilket kan ske på grund af de bitre uenigheder blandt medlemmerne om, hvordan man skal håndtere konflikten mellem Rusland og Ukraine – vil det skade USA's troværdighed på verdensplan i højere grad end en udsættelse.

Der er også en voksende, indbyrdes folkelig uro i de globale NATO-lande, både over krigspolitikken, og over det økonomiske sammenbrud, som de er udsat for. London er blevet lukket ned

af en jernbanestrejke, der truer med at blive til en generalstrejke mod de dræbende stramninger, man presser ned i halsen på befolkningen. I Bruxelles – hvor NATO og EU's hovedkvarter er placeret – har de store fagforeninger mobiliseret 80.000 medlemmer til at afspærre byen i flere timer, og de bar skilte og råbte ikke kun, at lønningerne skal stige, men også "Stop NATO" og indstil militærudgifterne for at kunne betale lønninger, der kan leves af.

I Frankrig gav den forgangne weekends parlamentsvalg et muligt nederlag til Macron-regeringen, fordi den gik ind for NATO og militariseringen af økonomien. Ligeledes er den italienske regering igen på vej mod en krise, fordi medlemmer af Draghis koalitionsregering er imod at sende en endeløs forsyning af våben til Ukraine.

Selv mens Vesten sprænger sig selv i luften, mødes seriøse regeringsledere rundt om i verden for at drøfte, hvordan de kan sikre økonomisk fremgang for deres befolkninger ved at samarbejde om projekter, der strækker sig over flere årtier – deres regionale dele af det fantastiske "World Land-Bridge"-projekt, som Schiller Instituttet har arbejdet på i tre årtier. Det var denne type af idéer, der blev drøftet på Det Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF), og som vil dominere de udvidede BRIKS-møder i slutningen af denne uge i Kina.

Nøglerådgivere i hovedstæderne i de lande, der deltager i disse drøftelser, studerer nu de fire paneler på Schiller Instituttets konference i den forgangne weekend. De vil kigge efter en af de ting, som de er mest bekymrede over: Hvilke politiske kræfter er i bevægelse omkring de "brugbare idéer", som Schiller Instituttet drøftede i USA og Europa?

Slut dig til disse verdensledere og vær med til at studere denne konference. I lighed med dem, vil man finde en kraft, der måske er lille i antal, men som er fast besluttet på at redde menneskeheden fra afgrunden.

Som en deltager udtalte: Vi er David; det er vores regeringer og virksomheder, der er Goliat.

En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?

Den 18. juni 2022 (EIRNS) – Dette var titlen på det første panel på den to-dages internationale konference i Schiller Instituttet: “Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem”. Ledende talere fra Rusland, Kina, Indien, USA og Tyskland præsenterede et overbevisende overblik over den globale krise, som menneskeheden står over for i dag – af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche beskrevet som den værste krise i civilisationens historie – og det presserende behov for at et nyt paradigme forhandles og gennemføres gennem samarbejde mellem alle de førende nationer, herunder USA, Rusland, Kina og Indien.

Indledning: Dennis Speed var ordstyrer på det første panel, der begyndte med en opførelse af Schumanns Lied, baseret på Heinrich Heines digt Die Beiden Grenadiere, sunget af William Warfield, som skildrede militarismens lidelser. Han viste et klip fra en tale af Lyndon LaRouche fra 1996 om det britiske imperiums karakter, som kan besejres, når dets finansielle imperium går i opløsning – som det er tilfældet nu.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: “Let’s Win Mission Impossible or Find Another Planet!” bragte et eksempel på et

højhastighedstog, der nærmer sig en klippe i højeste fart med en lokomotivfører ved roret, som er blevet vanvittig og ikke vil gøre noget for at stoppe toget. Det er virkeligheden i det nuværende stormløb mod krig med Rusland, som utvivlsomt vil føre til en atomkrig, der vil sætte en stopper for den civilisation, som vi kender den, eller ligefrem udslette menneskeheden. Dette startede ikke med den russiske militære operation i Ukraine, men med Vestens politik fra tiden efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, den tabte mulighed for at få et fredsregime for menneskeheden. I stedet, sagde hun, blev Rusland pålagt "chokterapi", efterfulgt af NATO-udvidelse, atommissiler placeret ved landets grænse, hvilket førte til USA's voldelige kup mod den ukrainske regering i 2014, som bragte nazistiske grupper ind, der havde været essensen af vestlige efterretningstjenester siden Anden Verdenskrig, og USA's/Storbritanniens bevæbning af regimet til at føre krig mod sine egne borgere, der nægtede at støtte kuppet. Nu, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, viser de massive sanktioner mod Rusland og den igangværende "afkobling" fra Kina sig at være selvdestruktive, idet de falder sammen med det allerede kollapsende vestlige finanssystem og samtidig truer 1,7 milliarder mennesker med at sulte. Lyndon LaRouche advarede i 1971 om, at Nixons ødelæggelse af FDR's Bretton Woods-system ville føre til netop denne sammenbrudskrise og truslen om en global krig.

At overbevise USA og Europa om at gøre en ende på galskaben, tilføjede hun, og at forhandle med stormagterne for ikke blot at afslutte krigen, men også for at skabe et nyt Bretton Woods-system baseret på sikkerhed og udvikling for alle nationer, kan synes umuligt, men det er det ikke. Når eliten ikke formår at lede, må borgerne blive ledere, insisterede hun og erklærede, at i krisetider formes historien ikke kun af penge og magt, men også af idéer.

Andrey Kortunov, generaldirektør for Russian International Affairs Council (RIAC), talte derefter om "Alle nationers

uadskillelige sikkerhed". De nuværende alvorlige økonomiske og militære aktioner mod Rusland er ikke en reaktion på krigen i Ukraine, sagde han, men har været under opbygning i årevis, idet han senest pegede på oprettelsen af AUKUS-militærblokken, Quad, Bidens "Summit of Democracies" og den konstante udvidelse af militærstyrkerne omkring Rusland. Han sagde, at mange europæiske nationer, fra og med den ulovlige krig mod Irak i 2003, indledte et brud med USA's og Storbritanniens krigspolitik, og også med Obamas "Pivot to Asia", som blev betragtet som provokerende og unødvendig, ligesom Trumps handelskrig og teknologiske krig med Kina. Men nu har USA og Storbritannien tvunget Europa til at følge ordrer mod Rusland, til Europas økonomiske ulempe. Det kan ikke vare ved, argumenterede han, da dollarens kollaps som verdensvaluta fører til Vestens opløsning. De historiske forskelle mellem øst og vest og mellem nord og syd, som er blevet fremmet af den imperiale geopolitik, mister deres relative betydning, da den nye koalition af kræfter bag Kina og Rusland forener nationer fra alle dele af verden.

Wang Wen, administrerende dekan for Chongyang Institute for Financial Studies og vicedekan for Silk Road School ved Renmin University of China, talte om "Hvorfor Kinas opstigning er til gavn for verden". Han gennemgik Kinas mirakuløse vækst i løbet af de sidste 40 år, og påviste at den fandt sted uden krig eller alvorlige finanskriser, hvilket aldrig er sket andre steder i historien. Vesten ser det opstigende Kina som en trussel, sagde han, fordi de antager, at eftersom de vestlige nationer har gjort mange onde ting gennem deres historie som førende magter i verden, vil Kina gøre det samme. De overvejer ikke, at Kina tror på sit slogan om "win-win", i modsætning til Vestens brug af sanktioner og en stor kølle. Men Kinas fremgang er faktisk en "opgradering" i stormagternes historie. Han erklærede, at Kina er ansvarlig for 60 % af investeringerne i Afrika, og at Kina leverede omkring halvdelen af respiratorerne og maskerne til verden under pandemien. Han insisterede på, at Kina ikke vil tillade at

Taiwan, som er en integreret del af Kina, bliver adskilt fra nationen, sådan som USA i stigende grad fremmer, og at Kinas militære opbygning ikke bør overraske med de åbne trusler fra USA. Han konkluderede, at man bør have tillid til Kina.

Oberst Richard Black (pensioneret), tidligere kampveteran fra marinekorpset og leder af hærens strafferetlige krigsafdeling i Pentagon, talte om "The U.S. Is Leading the World to Nuclear War" (USA fører verden til atomkrig). Han erklærede, at "Ukraine har tabt krigen. Krigen er ikke slut, men Ukraine har tabt." Han bemærkede det ukrainske militærs forfærdelige tabstal og beregnede, at det pr. indbygger er 60 gange større end de amerikanske soldaters tabstal i Vietnam-krigen, hvilket gør det uholdbart. USA's sanktioner har ikke opfyldt deres erklærede hensigt om at ødelægge den russiske økonomi eller isolere landet, da Ruslands handel og samarbejde uden for Vesten er vokset dramatisk. Det vanvittige propagandaregime, der dæmoniserer Rusland, er nu ved at smuldre, påpegede han, mens de europæiske nationer har mistet enhver antydning af suverænitet, som det fremgår af den tvungne lukning af Nord Stream 2 og relaterede ordrer fra Washington og London, der forårsager økonomisk kollaps i hele Europa. Den åbne opbakning til brugen af atomvåben fra flere politiske ledere i Vesten er fuldstændig vanvittig, sagde han. Den nødvendige løsning består i, at Ukraine følger den østrigske model – neutralitet, alliancefrihed og ingen udenlandske tropper.

Sam Pitroda, en IT-innovatør og tidligere minister eller rådgiver for syv indiske premierministre, talte om "Indien og den nye verdensarkitektur, der er ved at opstå". Han sagde, at han talte som en "global borger" om menneskehedens fremtid, idet han satte det store potentiale, som IT, biovidenskab og ny energi har for at forandre verden, løfte millioner af mennesker ud af fattigdom og udvikle alle nationer, op imod den omstændighed, at "profit og magt, ikke mennesker og planeten" regerer og fører til kaos. Han opfordrede til en ny økonomisk orden, mere decentraliseret, med lokale virksomheder

og landbrug, med respekt for globaliseringen. Han blev født i 1942 under det britiske herredømme, og han henviste til "ghandiansk tænkning" og ikkevold og stillede de 2 billioner dollars i militærudgifter hvert år i modsætning til de få milliarder, der skulle til for at gøre en ende på sulten. Der er intet håb om at gøre en ende på den vold i hjemmet, der hænger i USA, så længe militærudgifterne og krigsførelsen udgør USA's politik.

Dr. Wolfgang Bittner, som er doktor i jura og en produktiv tysk forfatter, talte om "Konflikten mellem Vest og Øst – en orkestrering". Han hævdede, at Tyskland aldrig har fået tildelt ægte suverænitet efter Anden Verdenskrig, og at USA's politik har været at forhindre et samarbejde mellem Tyskland og Rusland for enhver pris. Tyskland er stadig et besat land med 11 store amerikanske militærbaser på sit territorium. Putin holdt en lidenskabelig tale på tysk i Forbundsdagen i 2001, hvor han opfordrede til et forenet Europa for fred og udvikling, men dette blev forhindret af USA's imperiale prætentioner, som har skabt uro i hele verden. Han spurgte, hvilke "vestlige værdier" der forsvares i Ukraine, hvor nazister åbenlyst er en del af militæret og regeringen, og hvor de fører en dødbringende krig mod deres eget folk. Han pegede på de amerikanske ledes hybris, og især på Obama, og hævdede, at USA har været imperialistisk indstillet siden Monroe-doktrinen fra 1823.

Denne påstand om USA's imperiale karakter blev udfordret af et spørgsmål fra et medlem af LaRouche-organisationen, som sagde, at det lød mere som det Britiske Imperium, men at det var det modsatte af det oprindelige "Amerikanske System" af bl.a. Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt. Det førte til en frugtbar diskussion i panelet om briternes rolle i tre krige for at ødelægge det Amerikanske System, mens Rusland kom til Amerikas forsvar i dets revolution, i borgerkrigen for at forhindre britisk støtte til Konføderationen, mens USA og Sovjetunionen

samarbejdede i Anden Verdenskrig for at besejre nazismen. Helga Zepp-LaRouche argumenterede for, at USA har opgivet det Amerikanske System, og at Kina ironisk nok i dag praktiserer det Amerikanske System med øremærket kredit, mens USA er bukket under for det britiske system med "frihandel".

Dr. Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsanliggender og formand for Washington Institute for Peace and Development, talte om "Diplomacy and Cooperation in a Time of Crisis" (diplomati og samarbejde i krisetider). Han kritiserede, at USA fører Vesten tilbage til et "korstog" fra Den kolde Krig imod virkelighedens verden, der er ved at overgå til multipolaritet med Kinas fremmarch. Det gjaldt Obama, Trump og nu Biden, hvis "topmøde for demokratier" og sanktionsregime fremtvinger en opsplittning af verden, mens diplomatiets sammenbrud skaber kaos og fare for global krig. Vesten "hælder milliarder i en nynazistisk kloak" i Ukraine, sagde han, mens man skaber "helikopterpenge" og kredit med negativ rente for at redde bankerne og finansiere militæret, alt imens realøkonomien kollapser. Sanktionerne tvinger Rusland og Kina til at skabe et alternativt finansielt system, men han insisterede på, at "to konkurrerende systemer er ikke en løsning". Vi må nu planlægge et nyt internationalt system, der omfatter alle nationer og garanterer sikkerhed og udvikling, som Franklin Roosevelt gjorde det med Bretton Woods-konferencen i 1944, inden krigen sluttede. Roosevelt erkendte, at enhver fred krævede internationalisme og stormagternes rolle, som i FN. Militarismen må erstattes af internationalisme, og diplomatiet må genoprettes øjeblikkeligt, hvis denne forestående katastrofe skal undgås.

Diskussion: Nogle få højdepunkter fra den omfattende diskussionsperiode: Fru LaRouche imødekom de "kraftfulde taler" ved at opfordre alle deltagere i denne konference til at deltage i formuleringen af et nyt initiativ, der genopliver en tidligere mobilisering fra Schiller Instituttet, som

samlede tusindvis af tilhængere for 15 år siden, og som opfordrer til en ny Bretton Woods-konference, der skal sponsoreres af FN.

Sam Pitroda var bekymret over, at de politiske ledere "ikke lytter", at talrige grupper slår alarm, men at de ikke bliver hørt. Et medlem af LaRouche-organisationen blandt tilhørerne svarede, at i et sådant øjeblik med en eksistentiel krise vil en enkelt stemme, der fortæller sandheden, have større indflydelse på borgerne end løgnene fra de fejlslagne ledere.

Andrey Kortunov svarede på et spørgsmål om den farlige fødevarekrise ved at forklare, at fødevarekrisen begyndte længe før krigen i Ukraine. Han sagde, at der er behov for sanktionsfritagelser for at frigøre russiske og ukrainske fødevarer og gødning, men det vil ikke være nok, og han opfordrede til en "grøn revolution 2.0", som den i 1960'erne, på globalt plan for at udvide fødevareproduktionen voldsomt.

Cliff Kiracofe bemærkede, at forbindelserne mellem USA og Tyskland var ekstremt tætte i det 19. århundrede, da Bismarck indførte det Amerikanske System fra Friedrich List, en tilhænger af Hamilton. Amerikanske elever studerede i stort antal på de fremragende tyske universiteter, især i Göttingen. Den senere fremkomst af den nietzscheanske nihilisme bragte militarismen ikke kun til Tyskland, men også til USA, som det ses i de neokonservatives militarisme i dag.